

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2020/2184 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 2020

σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης
(αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα και ουσιαστικά ⁽⁵⁾. Επειδή πρόκειται να τροποποιηθεί περαιτέρω, κρίνεται σκόπιμο να αναδιατυπωθεί η οδηγία για λόγους σαφήνειας.
- (2) Η οδηγία 98/83/ΕΚ θέσπισε το νομικό πλαίσιο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, διασφαλίζοντας ότι αυτό είναι υγιεινό και καθαρό. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιδιώκει τον ίδιο στόχο και θα πρέπει να βελτιώνει την πρόσβαση σε τέτοιο νερό για όλους στην Ένωση. Για τον σκοπό αυτόν, επιβάλλεται να θεσπιστούν σε ενωσιακό επίπεδο οι ελάχιστες απαιτήσεις με τις οποίες θα πρέπει να συμμορφώνεται το νερό που προορίζεται για τον σκοπό αυτόν. Τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι απαλλαγμένο από οποιουδήποτε μικροοργανισμούς και παράσιτα, καθώς και από ουσίες, οι οποίες, σε αριθμούς ή συγκεντρώσεις, σε ορισμένες περιπτώσεις, συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, και ότι πληροί τις εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 367 της 10.10.2018, σ. 107.

⁽²⁾ ΕΕ C 361 της 5.10.2018, σ. 46.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Μαρτίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 23ης Οκτωβρίου 2020 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 2020 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

⁽⁵⁾ Βλέπε παράρτημα VI τμήμα Α.

- (3) Είναι αναγκαίο να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα φυσικά μεταλλικά νερά και τα νερά που θεωρούνται φάρμακα, δεδομένου ότι τα συγκεκριμένα είδη νερού καλύπτονται από τις οδηγίες 2009/54/EK (*) και 2001/83/EK (†) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αντίστοιχα. Ωστόσο, η οδηγία 2009/54/EK αφορά τόσο τα φυσικά μεταλλικά νερά όσο και τα νερά πηγής, αλλά μόνον η πρώτη κατηγορία θα πρέπει να εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2009/54/EK, τα νερά πηγής θα πρέπει να συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία και, όσον αφορά τις μικροβιολογικές απαιτήσεις, τα νερά πηγής θα πρέπει να συμμορφώνονται με την οδηγία 2009/54/EK. Στην περίπτωση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία και προορίζεται για πώληση ή που χρησιμοποιείται στην παραγωγή, την παρασκευή ή την επεξεργασία τροφίμων, το νερό αυτό θα πρέπει, καταρχήν, να εξακολουθήσει να συμμορφώνεται με την παρούσα οδηγία έως το σημείο τήρησης, δηλαδή τη βρύση, και μετά το σημείο αυτό θα πρέπει να θεωρείται τρόφιμο, εφόσον προορίζεται για πόση από τον άνθρωπο ή αναμένεται ευλόγως ότι θα χρησιμοποιήσει για τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

Επιπλέον, οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων που διαθέτουν δική τους πηγή νερού και τη χρησιμοποιούν για τους συγκεκριμένους σκοπούς της επιχείρησής τους, θα πρέπει να μπορούν να εξαιρούνται από την παρούσα οδηγία, εφόσον συμμορφώνονται με τις σχετικές υποχρεώσεις ιδίως όσον αφορά τις αρχές «ανάλυσης κινδύνου και κρίσιμων σημείων ελέγχου» και τις επανορθωτικές ενέργειες σύμφωνα με τη συναφή νομοθεσία της Ένωσης περί τροφίμων. Οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων που διαθέτουν δική τους πηγή νερού και ενεργούν ως φορείς ύδρευσης θα πρέπει να συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία, με τον ίδιο τρόπο όπως κάθε άλλος φορέας ύδρευσης.

- (4) Μετά την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών για το δικαίωμα στο νερό («η πρωτοβουλία Right2Water»), η Επιτροπή δρομολόγησε δημόσια διαβούλευση σε επίπεδο Ένωσης και πραγματοποίησε αξιολόγηση βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT) για την οδηγία 98/83/EK. Από την αξιολόγηση αυτή διαπιστώθηκε ότι απαιτείται επικαιροποίηση ορισμένων διατάξεων της εν λόγω οδηγίας. Προσδιορίστηκαν τέσσερις τομείς όπου παρατηρούνται περιθώρια βελτίωσης, και συγκεκριμένα ο κατάλογος των παραμετρικών τιμών με βάση την ποιότητα, η περιορισμένη χρήση της προσέγγισης βάσει κινδύνου, οι ασαφείς διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση των καταναλωτών, και οι αποκλίσεις που υπάρχουν μεταξύ των συστημάτων έγκρισης για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, καθώς και οι επιπτώσεις αυτών των αποκλίσεων στην ανθρώπινη υγεία. Επιπλέον, η πρωτοβουλία Right2Water για το δικαίωμα στο νερό υπέδειξε, ως ξεχωριστό πρόβλημα, το γεγονός ότι ένα μέρος του πληθυσμού, ιδίως οι περιθωριοποιημένες ομάδες, δεν έχει πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, η δε παροχή τέτοιας πρόσβασης αποτελεί δέσμευση στο πλαίσιο του στόχου 6 από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ) της Ατζέντας 2030 των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Ένα τελευταίο ζήτημα που εντοπίστηκε είναι η γενικότερη έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τις διαρροές νερού, που οφείλονται σε ανεπάρκεια επενδύσεων στη συντήρηση και την ανανέωση των υποδομών ύδρευσης, όπως επισημαίνεται και στην ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου αριθ. 12/2017, της 5ης Ιουλίου 2017, «Εφαρμογή της οδηγίας για το πόσιμο νερό: παρά τη βελτίωση της ποιότητας του νερού και της πρόσβασης σε αυτό στη Βουλγαρία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές επενδυτικές ανάγκες».

- (5) Το 2017, το περιφερειακό γραφείο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) για την Ευρώπη διεξήγαγε λεπτομερή επανεξέταση του καταλόγου των παραμέτρων και των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στην οδηγία 98/83/EK, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον απαιτείται προσαρμογή του εν λόγω καταλόγου στην τεχνική και την επιστημονική πρόοδο. Δεδομένων των αποτελεσμάτων της επανεξέτασης αυτής θα πρέπει να γίνονται έλεγχοι για εντερικά παθογόνα και τη *Legionella* και θα πρέπει να προστεθούν έξι χημικές παράμετροι ή ομάδες παραμέτρων. Για τις τέσσερις από τις έξι νέες παραμέτρους ή ομάδες παραμέτρων, θα πρέπει να καθοριστούν παραμετρικές τιμές αυστηρότερες από εκείνες που προτείνονται από τον ΠΟΥ, αλλά ωστόσο εφικτές, βάσει άλλων πρόσφατων επιστημονικών γνώμων και της αρχής της προφύλαξης. Για μία από τις νέες παραμέτρους, ο αριθμός των αντιπροσωπευτικών ουσιών πρέπει να μειωθεί και η τιμή να προσαρμοστεί. Η τιμή για το χρώμιο παραμένει υπό εξέταση από τον ΠΟΥ και ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστεί μεταβατική περίοδος 15 ετών, πριν προσδιοριστεί αυστηρότερη τιμή. Επιπρόσθετα, ο ΠΟΥ συνέστησε τρεις αντιπροσωπευτικές ενώσεις με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη που μπορούν να θεωρηθούν ως κριτήρια αναφοράς, για αξιολόγηση της παρουσίας ενώσεων με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη και της αποτελεσματικότητας της επεξεργασίας τους όπου απαιτείται, με τιμές 0,1 µg/l για τη δισφαινόλη Α, 0,3 µg/l για την εννεύλοφαινόλη και 1 ng/l για τη β-οιστραδιόλη.

(*) Οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών (ΕΕ L 164 της 26.6.2009, σ. 45).

(†) Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

Ωστόσο, βάσει γνωμοδότησης του 2015 της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), αποφασίστηκε ότι μία από τις εν λόγω τρεις ενώσεις, η δισφαινόλη Α, θα πρέπει να προστεθεί στην παρούσα οδηγία με υγειονομικά προσδιορισμένη παραμετρική τιμή 2,5 µg/l. Επιπλέον, η εννεύλοφαινόλη και η β-οιστραδιόλη θα πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο επιτήρησης, ο οποίος θα θεσπιστεί από την Επιτροπή δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

- (6) Σχετικά με τον μόλυβδο, ο ΠΟΥ συνέστησε να διατηρηθεί η ισχύουσα παραμετρική τιμή, αλλά σημείωσε ότι οι συγκεντρώσεις θα πρέπει να είναι οι χαμηλότερες ευλόγως εφικτές. Συνεπώς, θα πρέπει να είναι δυνατό να διατηρηθεί η τρέχουσα τιμή των 10 µg/l για 15 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας. Το αργότερο έως το τέλος αυτής της μεταβατικής περιόδου, η παραμετρική τιμή για τον μόλυβδο θα πρέπει να είναι 5 µg/l. Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι οι υφιστάμενοι μολυβδοσωλήνες στα σπίτια και τα κτήρια αποτελούν ένα διαρκές πρόβλημα και δεδομένου ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν πάντα την αναγκαία αρμοδιότητα να επιβάλλουν την αντικατάσταση των εν λόγω σωλήνων, η τιμή των 5 µg/l θα πρέπει να έχει προτρεπτικό χαρακτήρα όσον αφορά τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τα οικιακά συστήματα διανομής. Ωστόσο, για όλα τα νέα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και τα οποία θα αδειοδοτηθούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε συστήματα υδροδότησης ή οικιακά συστήματα διανομής, η τιμή των 5 µg/l θα πρέπει να ισχύει στη βρύση.
- (7) Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η αυξανόμενη ανησυχία του κοινού σχετικά με τις επιπτώσεις αναδυόμενων ενώσεων, όπως των ενδοκρινικών διαταρακτών, των φαρμάκων και των μικροπλαστικών, στην ανθρώπινη υγεία μέσω του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, και να αντιμετωπιστούν νέες αναδυόμενες ενώσεις στην αλυσίδα υδροδότησης, θα πρέπει να εισαχθεί στην παρούσα οδηγία ένας μηχανισμός καταλόγου επιτήρησης. Ο μηχανισμός του καταλόγου επιτήρησης θα καταστήσει δυνατή την ανταπόκριση σε αυξανόμενες ανησυχίες κατά τρόπο δυναμικό και ευέλικτο. Θα επιτρέψει επίσης την ενημέρωση σχετικά με νέες γνώσεις ως προς σχετικότητα των εν λόγω αναδυόμενων ενώσεων με την ανθρώπινη υγεία και σχετικά με νέες γνώσεις ως προς τις καταλληλότερες προσεγγίσεις και μεθοδολογίες παρακολούθησης. Ο μηχανισμός καταλόγου επιτήρησης για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης αποτελεί μέρος της ανταπόκρισης σε ποικίλες σχετικές ενωσιακές πολιτικές, όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2019, με τίτλο «Στρατηγική προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τα φάρμακα στο περιβάλλον», στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 7ης Νοεμβρίου 2018, με τίτλο «Προς ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους ενδοκρινικούς διαταρακτές» και στα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2019, με τίτλο «Προς μια στρατηγική της Ένωσης για βιώσιμη πολιτική όσον αφορά τα χημικά προϊόντα».
- (8) Ο ΠΟΥ συνέστησε επίσης τη μείωση τριών παραμετρικών τιμών και τη διαγραφή πέντε παραμέτρων από τον κατάλογο των παραμέτρων και παραμετρικών τιμών που περιέχεται στην οδηγία 98/83/ΕΚ. Ωστόσο, δεν θεωρούνται αναγκαίες όλες αυτές οι αλλαγές, καθώς η προσέγγιση βάσει κινδύνου, που θεσπίζει η οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής (*), επιτρέπει στους φορείς ύδρευσης να αφαιρούν μια παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ήδη εφαρμόζονται τεχνικές επεξεργασίας για την επίτευξη αυτών των παραμετρικών τιμών.
- (9) Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία βασίζονται στις διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις και στην αρχή της προφύλαξης και επιλέγονται ώστε να εξασφαλιστεί η ασφαλής διά βίου κατανάλωση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, διασφαλίζοντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας.
- (10) Θα πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία για την αποτροπή τόσο των μικροβιολογικών όσο και των χημικών κινδύνων και, προς τούτο και ενόψει μελλοντικής επανεξέτασης των παραμετρικών τιμών, η κατάρτιση των παραμετρικών τιμών που θα εφαρμόζονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια δημόσιας υγείας και σε μέθοδο εκτίμησης κινδύνου.
- (11) Οι ενδεικτικές παράμετροι δεν έχουν άμεση επίπτωση στη δημόσια υγεία. Ωστόσο, είναι σημαντικές για την άντληση συμπερασμάτων ως προς τη λειτουργία των εγκαταστάσεων παραγωγής και διανομής του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και για την αξιολόγηση της ποιότητας του νερού. Οι παράμετροι αυτές μπορούν να συμβάλουν στον εντοπισμό ελλείψεων όσον αφορά την επεξεργασία του νερού και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση και τη διατήρηση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην ποιότητα του νερού. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι παράμετροι αυτές παρακολουθούνται.

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και III της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 260 της 7.10.2015, σ. 6).

- (12) Όπου είναι απαραίτητο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεώνονται να καθορίζουν τιμές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν συμπεριλαμβάνονται στο παράρτημα I, με βάση την αρχή της προφύλαξης.
- (13) Ασφαλές νερό ανθρώπινης κατανάλωσης δεν σημαίνει μόνον απουσία επιβλαβών μικροοργανισμών και ουσιών, αλλά και παρουσία ορισμένων ποσοτήτων φυσικών μεταλλικών στοιχείων και ιχνοστοιχείων, λαμβανομένου υπόψη ότι η μακροχρόνια κατανάλωση απιονισμένου νερού ή νερού με πολύ χαμηλή περιεκτικότητα σε ιχνοστοιχεία, όπως ασβέστιο και μαγνήσιο, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία. Ορισμένη ποσότητα των μεταλλικών αυτών στοιχείων είναι επίσης ζωτικής σημασίας για να διασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης δεν είναι ούτε επιθετικό ούτε διαβρωτικό και για να βελτιωθεί η γεύση του νερού αυτού. Οι ελάχιστες συγκεντρώσεις των εν λόγω μεταλλικών στοιχείων στο αποσκληρυμένο ή απιονισμένο νερό θα μπορούσαν να συνεκτιμηθούν σύμφωνα με τις τοπικές συνθήκες.
- (14) Στην οδηγία 98/83/ΕΚ, είχαν ληφθεί υπόψη σε περιορισμένο μόνο βαθμό στοιχεία προληπτικού σχεδιασμού ασφάλειας και προσέγγισης βάσει κινδύνου. Τα πρώτα στοιχεία μιας προσέγγισης βάσει κινδύνου εισήχθησαν το 2015 στην οδηγία (ΕΕ) 2015/1787, επιτρέποντας στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τα προγράμματα παρακολούθησης που έχουν θεσπίσει, υπό την προϋπόθεση ότι διενεργούνται αξιόπιστες εκτιμήσεις κινδύνου, οι οποίες θα μπορούσαν να βασίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΠΟΥ για την ποιότητα του πόσιμου νερού (κατευθυντήριες γραμμές του ΠΟΥ). Οι κατευθυντήριες γραμμές του ΠΟΥ, στις οποίες περιγράφεται το λεγόμενο «σχέδιο ασφαλείας υδάτων», μεταξύ άλλων και για μικρές κοινότητες, σε συνδυασμό με το πρότυπο EN 15975-2 που αφορά την ασφάλεια της υδροδότησης πόσιμου νερού, είναι διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές στις οποίες βασίζονται η παραγωγή και η διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και η παρακολούθηση και η ανάλυση των παραμέτρων του νερού αυτού. Τα εν λόγω πρώτα στοιχεία προσέγγισης βάσει κινδύνου θα πρέπει να διατηρηθούν στην παρούσα οδηγία.
- (15) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα στοιχεία προσέγγισης βάσει κινδύνου που εισήχθησαν στην οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 δεν θα περιορίζονται σε πτυχές παρακολούθησης, προκειμένου να αφιερώνεται χρόνος και πόροι στους σημαντικούς κινδύνους και σε οικονομικά αποδοτικά μέτρα στην πηγή, και προκειμένου να αποφεύγονται οι αναλύσεις και οι εργασίες σε ζητήματα ήσσονος σημασίας, είναι σκόπιμο να εισαχθεί μια πλήρης προσέγγιση της ασφάλειας του νερού βασισμένη στην εκτίμηση κινδύνου, που θα καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα υδροδότησης, από τη λεκάνη απορροής, την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή έως το σημείο τήρησης. Η εν λόγω προσέγγιση θα πρέπει να βασίζεται στις γνώσεις που έχουν αντληθεί και στις δράσεις που έχουν υλοποιηθεί στο πλαίσιο της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁰⁾ και να λαμβάνει αποτελεσματικότερα υπόψη τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στους υδάτινους πόρους. Η εν λόγω προσέγγιση βάσει κινδύνου θα πρέπει να αποτελείται από τρεις συνιστώσες: Πρώτον, αναγνώριση των πηγών κινδύνου που συνδέονται με τις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας («εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης»), σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και το εγχειρίδιο σχεδίου για την ασφάλεια των υδάτων του ΠΟΥ. Δεύτερον, δυνατότητα του φορέα ύδρευσης να προσαρμόζει την παρακολούθηση στους κυριότερους κινδύνους και να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διαχείριση των κινδύνων που εντοπίζονται στην αλυσίδα υδροδότησης από την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού («εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης»). Τρίτον, εκτίμηση των ενδεχόμενων κινδύνων που απορρέουν από τα οικιακά συστήματα διανομής όπως η *Legionella* ή ο μόλυβδος («εκτίμηση κινδύνου οικιακού συστήματος διανομής»), με ιδιαίτερη έμφαση σε εγκαταστάσεις προτεραιότητας. Οι εν λόγω εκτιμήσεις θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά, μεταξύ άλλων και για την αντιμετώπιση απειλών από ακραία καιρικά φαινόμενα που συνδέονται με το κλίμα, γνωστών μεταβολών στις ανθρώπινες δραστηριότητες στη θέση υδροληψίας ή ως αντίδραση σε περιστατικά που συνδέονται με την πηγή υδροληψίας. Η προσέγγιση βάσει κινδύνου θα πρέπει να διασφαλίζει τη διαρκή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των φορέων ύδρευσης.
- (16) Προκειμένου να μειωθεί ο πιθανός διοικητικός φόρτος για τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν μεταξύ 10 m³ και 100 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν από 50 έως 500 άτομα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν τους εν λόγω φορείς ύδρευσης από τη διενέργεια εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, με την προϋπόθεση ότι διεξάγεται τακτική παρακολούθηση σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Κατ' εξαίρεση, η εφαρμογή της προσέγγισης βάσει κινδύνου θα πρέπει να προσαρμόζεται στους ειδικούς περιορισμούς των θαλάσσιων σκαφών που αφαιρούν νερό και μεταφέρουν επιβάτες. Τα θαλάσσια σκάφη που φέρουν ενωσιακή σημαία συμμορφώνονται με το διεθνές κανονιστικό πλαίσιο όταν πλέουν στα διεθνή ύδατα. Θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι δίνεται προτεραιότητα στους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς ή στα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα, όπως το πρόγραμμα απολύμανσης των σκαφών που αναπτύχθηκε από την Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία είναι πιο λεπτομερή και αυστηρότερα και εφαρμόζονται σε πλοία που βρίσκονται σε διεθνή ύδατα.

⁽¹⁰⁾ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

- (17) Η εκτίμηση κινδύνου και η διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας θα πρέπει να ακολουθεί μια ολιστική προσέγγιση και να είναι προσανατολισμένη στην ελάττωση του βαθμού επεξεργασίας που χρειάζεται για να παραχθεί νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, για παράδειγμα μέσω περιορισμού των πιέσεων που οδηγούν σε ρύπανση, ή σε κίνδυνο ρύπανσης, υδατικών συστημάτων από τα οποία λαμβάνεται το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χαρακτηρίζουν τις λεκάνες απορροής σημείων υδροληψίας και να εντοπίζουν πηγές κινδύνου και επικίνδυνα συμβάντα που θα μπορούσαν να προκαλέσουν υποβάθμιση της ποιότητας του νερού, όπως πιθανές πηγές ρύπανσης που συνδέονται με τις εν λόγω λεκάνες απορροής.

Όταν απαιτείται υπό το πρίσμα του εντοπισμού των πηγών κινδύνου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν τους ρύπους που θεωρούν σημαντικούς, όπως τα νιτρικά άλατα, τα φυτοφάρμακα ή τα φάρμακα που προσδιορίζονται βάσει της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ή εξαιτίας της φυσικής παρουσίας τους στη θέση υδροληψίας, όπως στην περίπτωση του αρσενικού, ή εξαιτίας πληροφοριών που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης, για παράδειγμα σχετικά με μια απότομη αύξηση της συγκέντρωσης μιας ορισμένης παραμέτρου στο ακατέργαστο νερό. Όταν επιφανειακά ύδατα χρησιμοποιούνται για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην εκτίμηση κινδύνου στα μικροπλαστικά και τις ενώσεις με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη, όπως η εννεύλοφαινόλη και η β-οιστραδιόλη, και θα πρέπει, όπου είναι αναγκαίο, να απαιτούν από τους φορείς ύδρευσης να παρακολουθούν και, όπου είναι αναγκαίο, να διενεργούν επεξεργασία για αυτές και άλλες παραμέτρους που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, αν θεωρείται ότι αποτελούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Βάσει της εκτίμησης κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας, θα πρέπει να λαμβάνονται διαχειριστικά μέτρα για την πρόληψη ή τον έλεγχο των εντοπιζόμενων κινδύνων, προκειμένου να διασφαλίζεται η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει, μέσω του εντοπισμού πηγών κινδύνου και επικίνδυνων συμβάντων, ότι μια παράμετρος απουσιάζει από τις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας, για παράδειγμα επειδή η συγκεκριμένη ουσία δεν απαντάται ποτέ στα συστήματα υπόγειων υδάτων ή στα συστήματα επιφανειακών υδάτων, τότε το κράτος μέλος θα πρέπει να ενημερώνει τους σχετικούς φορείς ύδρευσης και θα πρέπει να μπορεί να τους επιτρέπει να μειώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης αυτής της παραμέτρου ή να αφαιρούν την παράμετρο αυτή από τον κατάλογο των παραμέτρων προς παρακολούθηση, χωρίς διενέργεια εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης.

- (18) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προσδιορίσουν τα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για τη λήψη νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, να τα παρακολουθούν και να λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να αποφεύγεται η υποβάθμιση της ποιότητάς τους, προκειμένου να μειωθεί το επίπεδο επεξεργασίας καθαρισμού που απαιτείται για την παραγωγή νερού κατάλληλου για ανθρώπινη κατανάλωση. Προκειμένου να αποφεύγονται οι αλληλεπικαλύψεις υποχρεώσεων, κατά τον εντοπισμό των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα αποτελέσματα παρακολούθησης, αντιπροσωπευτικά των λεκανών απορροής, που λαμβάνονται βάσει των άρθρων 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή άλλου συναφούς ενωσιακού νομοθετήματος. Ωστόσο, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τέτοια δεδομένα παρακολούθησης δεν είναι διαθέσιμα, η παρακολούθηση των σχετικών παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων, θα μπορούσε να τεθεί σε ισχύ για να υποστηρίξει το χαρακτηρισμό των λεκανών απορροής και την εκτίμηση ενδεχόμενων κινδύνων. Η εν λόγω παρακολούθηση θα πρέπει να καθιερωθεί λαμβανομένων υπόψη των τοπικών συνθηκών και πηγών ρύπανσης.

- (19) Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία για τους σκοπούς της αξιολόγησης της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης πρέπει να τηρούνται στο σημείο στο οποίο το νερό βγαίνει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ωστόσο, η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης μπορεί να επηρεάζεται από τα οικιακά συστήματα διανομής. Ο ΠΟΥ σημειώνει ότι, εντός της Ένωσης, η *Legionella* είναι υπεύθυνη για υψηλότερη επιβάρυνση της υγείας από κάθε άλλον υδατογενή παθογόνο παράγοντα. Η *Legionella* μεταδίδεται από τα συστήματα παροχής θερμού ύδατος μέσω της εισπνοής, π.χ. κατά το ντους. Ως εκ τούτου, είναι προφανές ότι σχετίζεται με τα οικιακά συστήματα διανομής. Δεδομένου ότι η επιβολή καθολικής υποχρέωσης παρακολούθησης όλων των ιδιωτικών και δημόσιων εγκαταστάσεων για το συγκεκριμένο παθογόνο θα συνεπαγόταν παράλογα υψηλό κόστος, η διενέργεια εκτίμησης κινδύνου του οικιακού συστήματος διανομής είναι καταλληλότερη για την αντιμετώπιση αυτού του θέματος. Κατά την εν λόγω εκτίμηση κινδύνου θα πρέπει να λαμβάνονται επιπλέον υπόψη και οι δυνητικοί κίνδυνοι που ανακύπτουν από τα προϊόντα και τα υλικά σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Κατά συνέπεια, η εκτίμηση κινδύνου σε οικιακά συστήματα διανομής θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, επικέντρωση της παρακολούθησης σε εγκαταστάσεις ευθραυστότητας, όπως προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη, όπως νοσοκομεία, ιδρύματα υγιεινομικής περιθαλψής, οίκοι ευγηρίας, παιδικοί σταθμοί, σχολεία, εκπαιδευτικά ιδρύματα, κτίρια με εγκαταστάσεις διαμονής, εστιατόρια, μπαρ, αθλητικά και εμπορικά κέντρα, εγκαταστάσεις αναψυχής, ψυχαγωγίας και εκθέσεων, σφραγιστικά ιδρύματα και

κατασκήνωσης, και την εκτίμηση των κινδύνων που προκύπτουν από οικιακά συστήματα διανομής και τα σχετικά προϊόντα και υλικά. Με βάση την εκτίμηση αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν, μεταξύ άλλων, ότι εφαρμόζονται τα ενδεδειγμένα μέτρα ελέγχου και διαχείρισης, για παράδειγμα σε περιπτώσεις εστιών νόσων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές από τον ΠΟΥ, και ότι η μετανάστευση δυνητικά επιβλαβών ουσιών από τα προϊόντα δομικών κατασκευών δεν θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία.

- (20) Οι διατάξεις της οδηγίας 98/83/ΕΚ σχετικά με τη διασφάλιση της ποιότητας της επεξεργασίας, του εξοπλισμού και των υλικών δεν κατόρθωσαν να δημιουργήσουν ενιαίες υγειονομικές απαιτήσεις για τα προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως αποτέλεσμα, εφαρμόζονται εθνικές εγκρίσεις προϊόντων, με απαιτήσεις που διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Αυτό συνεπάγεται δυσκολίες και κόστος για τους κατασκευαστές που επιθυμούν να διαθέσουν τα προϊόντα τους στην αγορά ολόκληρης της Ένωσης και επίσης συνεπάγεται κόστος για τα κράτη μέλη. Επιπλέον, καθιστά δύσκολο για τους καταναλωτές και τους φορείς ύδρευσης να γνωρίζουν αν τα προϊόντα πληρούν τις υγειονομικές απαιτήσεις. Η θέσπιση στην παρούσα οδηγία εναρμονισμένων ελάχιστων απαιτήσεων για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης θα συμβάλει στην επίτευξη ενιαίου επιπέδου προστασίας της υγείας σε ολόκληρη την Ένωση, καθώς και στην καλύτερη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ θεσπίζει έναν γενικό μηχανισμό εποπτείας της αγοράς για τα προϊόντα σε ολόκληρη την Ένωση, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι διατίθενται στην αγορά μόνο συμμορφούμενα προϊόντα που πληρούν τις απαιτήσεις οι οποίες διασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των δημόσιων συμφερόντων, όπως την υγεία και την ασφάλεια γενικώς, την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας, την προστασία των καταναλωτών, την προστασία του περιβάλλοντος και τη δημόσια ασφάλεια. Ο εν λόγω κανονισμός αναφέρει ότι, σε περίπτωση έγκρισης νέας ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης, θα εναπόκειται στην εν λόγω νομοθεσία να καθοριστεί κατά πόσον ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 έχει εφαρμογή και στην εν λόγω νομοθεσία. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μπορούν να ληφθούν κατάλληλα μέτρα εποπτείας της αγοράς όσον αφορά προϊόντα που δεν καλύπτονται ήδη από τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020, αλλά τα οποία θα θίγονταν από την παρούσα οδηγία, ενδεικνύεται να προβλεφθεί η εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού σε αυτά τα προϊόντα.
- (21) Η φύση των υλικών που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης μπορεί να έχει αντίκτυπο στην ποιότητα του νερού αυτού μέσω της μετανάστευσης δυνητικά επιβλαβών ουσιών, ενισχύοντας την ανάπτυξη μικροβίων ή επηρεάζοντας την οσμή, το χρώμα ή τη γεύση του νερού αυτού. Από την αξιολόγηση της οδηγίας 98/83/ΕΚ διαπιστώθηκε ότι οι διατάξεις σχετικά με τη διασφάλιση της ποιότητας της επεξεργασίας, του εξοπλισμού και των υλικών παρείχε υπερβολική νομική ευελιξία, οδηγώντας στη δημιουργία διαφορετικών εθνικών συστημάτων έγκρισης των υλικών που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε ολόκληρη την Ένωση. Ως εκ τούτου, πρέπει να καθιερωθούν πιο ειδικές ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιούνται για την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης σε νέες εγκαταστάσεις, ή σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις στις περιπτώσεις επισκευής ή ανακατασκευής, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θέτουν σε κίνδυνο, άμεσα ή έμμεσα, την ανθρώπινη υγεία, δεν επηρεάζουν αρνητικά το χρώμα, την οσμή ή τη γεύση του νερού, δεν ενισχύουν την ανάπτυξη μικροβίων στο νερό και δεν επιμολύνουν το νερό σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναγκαία για τον επιδιωκόμενο σκοπό. Για τον λόγο αυτόν, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει συγκεκριμένες ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για τα υλικά, θεσπίζοντας μεθοδολογίες για τη δοκιμή και την αποδοχή αρχικών ουσιών, συνθέσεων και συστατικών, ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων και συστατικών, μεθόδους και διαδικασίες για τη συμπερίληψη αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους ή την επανεξέταση της συμπερίληψής τους, και διαδικασίες και μεθόδους για τη δοκιμή και την αποδοχή των τελικών υλικών, όπως χρησιμοποιούνται σε προϊόν που παρασκευάζεται από συνδυασμούς αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους.

Προκειμένου να μην παρεμποδίζεται η καινοτομία, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες αυτές είναι αναλογικές, και δεν θέτουν αδικαιολόγητη επιβάρυνση των οικονομικών φορέων και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Στο μέτρο του δυνατού, οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να ευθυγραμμίζονται με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης για τα προϊόντα, προκειμένου να αποφεύγεται διπλή επιβάρυνση με υποχρέωση των οικονομικών φορέων να διενεργούν διαφορετικές αξιολογήσεις συμμόρφωσης για το ίδιο προϊόν.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011 (ΕΕ L 169 της 25.6.2019, σ. 1).

- (22) Οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι είναι οι κατάλογοι αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών, ανάλογα με το είδος των υλικών, ιδίως οργανικά, τοιμεντοειδή, μεταλλικά, επισμαλτωμένα και κεραμικά ή άλλα ανόργανα υλικά, που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παραγωγή υλικών, και οι εν λόγω κατάλογοι θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τους όρους χρήσης τους και τα όρια μετανάστευσης. Για να περιληφθεί μια αρχική ουσία, σύνθεση ή συστατικό στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους, θα πρέπει να απαιτείται εκτίμηση κινδύνου της ίδιας της αρχικής ουσίας, της σύνθεσης ή του συστατικού, καθώς και των σχετικών προσμειξεων και των προβλέψιμων προϊόντων αντίδρασης και αποδόμησης κατά τη σκοπούμενη χρήση. Η εκτίμηση κινδύνου από τον αιτούντα ή την εθνική αρχή θα πρέπει να καλύπτει κινδύνους για την υγεία που προκύπτουν από την πιθανή μετανάστευση υπό τις χειρότερες προβλέψιμες συνθήκες χρήσης καθώς και από την τοξικότητα. Με βάση την εκτίμηση κινδύνου, οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι θα πρέπει, εφόσον χρειάζεται, να καθορίζουν προδιαγραφές για την αρχική ουσία, σύνθεση ή συστατικό και περιορισμούς χρήσης, ποσοτικούς περιορισμούς ή όρια μετανάστευσης για την αρχική ουσία, σύνθεση ή συστατικό, τις πιθανές προσμειξεις και τα προϊόντα αντίδρασης ή τα συστατικά, προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια του τελικού υλικού που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε προϊόν σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

Με σκοπό την κατάρτιση των πρώτων ευρωπαϊκών θετικών καταλόγων, θα πρέπει να κοινοποιηθούν στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων που ιδρύθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹²⁾ («ECHA»), εθνικοί θετικοί κατάλογοι αρχικών ουσιών, συνθέσεων και συστατικών ή άλλες εθνικές διατάξεις, οι μεθοδολογίες που οδήγησαν στην κατάρτιση των εν λόγω εθνικών καταλόγων και διατάξεων, και οι συνοδευτικές εκτιμήσεις κινδύνου για καθεμία από τις αρχικές ουσίες, συνθέσεις και συστατικά. Ο ECHA θα πρέπει, σε αυτή τη βάση, να προτείνει ενιαίους καταλόγους στην Επιτροπή. Ο ECHA θα πρέπει να επανεξετάσει και να γνωμοδοτήσει επί των ουσιών, συνθέσεων και συστατικών των πρώτων ευρωπαϊκών θετικών καταλόγων εγκαίρως ώστε η Επιτροπή να αναθεωρήσει τους καταλόγους έως 15 έτη μετά την έκδοσή τους. Με σκοπό την επικαιροποίηση των ευρωπαϊκών θετικών καταλόγων, ο ECHA θα πρέπει να γνωμοδοτεί σχετικά με τη συμπερίληψη ή την αφαίρεση ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών.

- (23) Προκειμένου να διευκολυνθεί η ομοιόμορφη δοκιμή συμμόρφωσης των προϊόντων με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα πρέπει να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) να καταρτίσει πρότυπα για την ομοιόμορφη δοκιμή και αξιολόγηση προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Κατά την κατάρτιση και την επικαιροποίηση των ευρωπαϊκών θετικών καταλόγων, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι κάθε σχετική πράξη ή εντολή τυποποίησης που εκδίδει δυνάμει άλλης ενωσιακής νομοθεσίας είναι σύμφωνη με την παρούσα οδηγία.
- (24) Επιπλέον, το αργότερο εννέα έτη από την καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, η λειτουργία του συστήματος που εισάγεται με την παρούσα οδηγία θα πρέπει να επανεξεταστεί, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η ανθρώπινη υγεία προστατεύεται σε ολόκληρη την Ένωση και αν η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης με χρήση εγκεκριμένων υλικών προστατεύεται κατάλληλα. Επιπλέον, θα πρέπει να εκτιμηθεί αν απαιτείται επιπλέον νομοθετική πρόταση σχετικά με το θέμα αυτό, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1935/2004⁽¹³⁾ και (ΕΕ) αριθ. 305/2011⁽¹⁴⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- (25) Προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να αποτελούνται από υλικό, ή συνδυασμό υλικών, που έχει εγκριθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία αφορά μόνο τις πτυχές υγείας και υγιεινής των υλικών και των ουσιών που χρησιμοποιούνται σε προϊόντα όσον αφορά τις επιπτώσεις τους στην ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, και τους κανόνες για τις δοκιμές συμμόρφωσης και τον ποιοτικό έλεγχο των τελικών προϊόντων. Δεν αφορά άλλες απαιτήσεις, όπως κανόνες σχετικά με τον τρόπο έκφρασης της απόδοσης των προϊόντων ή κανόνες για τη δομική ασφάλεια, οι οποίοι μπορεί να ρυθμίζονται ή να απορρέουν από την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, όπως ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 ή ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/426 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

⁽¹²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα και με την κατάργηση των οδηγιών 80/590/ΕΟΚ και 89/109/ΕΟΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 4).

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

του Συμβουλίου ⁽¹⁵⁾. Η συνύπαρξη πτυχών κινδύνου σχετικών με την υγεία και υγιεινή που εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία και πτυχών κινδύνου σχετικών με την ασφάλεια ή άλλους κινδύνους που καλύπτονται από ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δεν δημιουργεί συγκρούσεις, εφόσον δεν υπήρξε αλληλεπικάλυψη στους κινδύνους που αντιστοίχως καλύπτουν. Μία δυνητική σύγκρουση υφίσταται μεταξύ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 και της παρούσας οδηγίας, δεδομένου ότι η μη «απελευθέρωση επικίνδυνων ουσιών σε πόσιμο νερό ή ουσιών που έχουν με άλλον τρόπο αρνητική επίπτωση στο πόσιμο νερό» αναφέρεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 ως μία από τις βασικές απαιτήσεις των δομικών έργων. Ωστόσο, αυτή η αλληλεπικάλυψη δεν θα υλοποιηθεί, αν δεν εκδοθεί εντολή τυποποίησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 σχετικά με τις πτυχές υγείας και υγιεινής των προϊόντων σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

- (26) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί σε ενωσιακό επίπεδο η αποτελεσματική λήψη αποφάσεων, συντονισμός και διαχείριση των τεχνικών, επιστημονικών και διοικητικών πτυχών της παρούσας οδηγίας σχετικά με τα υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ο ECHA θα πρέπει να εκτελεί καθήκοντα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία σχετικά με την αξιολόγηση ουσιών και συνθέσεων για υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Κατά συνέπεια, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του ECHA η οποία συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 θα πρέπει να διευκολύνει με γνωμοδοτήσεις την εκτέλεση ορισμένων καθηκόντων που ανατίθενται στον ECHA με την παρούσα οδηγία.
- (27) Προκειμένου να προκύπτει νερό κατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση, θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται για την επεξεργασία του μη επεξεργασμένου νερού χημικές ουσίες επεξεργασίας και μέσα διήθησης. Ωστόσο, οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα διήθησης μπορεί να ενέχουν κινδύνους για την ασφάλεια του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, οι διαδικασίες επεξεργασίας και απολύμανσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη χρήση και την κατάλληλη διαχείριση αποτελεσματικών και ασφαλών χημικών ουσιών επεξεργασίας και μέσων διήθησης, ώστε να αποφεύγονται οι δυσμενείς επιπτώσεις στην υγεία των καταναλωτών. Οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα διήθησης πρέπει, συνεπώς, να αξιολογούνται σε σχέση με τα χαρακτηριστικά τους, τις υγειονομικές απαιτήσεις και την καθαρότητα, και δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται περισσότερο από ό,τι είναι αναγκαίο για την αποφυγή κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία. Οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα διήθησης δεν πρέπει να ενισχύουν την ανάπτυξη μικροβίων, εκτός εάν υπάρχει τέτοια πρόθεση, όπως για την ενίσχυση της μικροβιακής απονιτροποίησης.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγυώνται την εξασφάλιση της ποιότητας των χημικών ουσιών επεξεργασίας και των μέσων διήθησης, με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁶⁾ και χρησιμοποιώντας υπάρχοντα ευρωπαϊκά πρότυπα, όταν υφίστανται. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι όλα τα προϊόντα, καθώς και οι περιέκτες χημικών αντιδραστηρίων και τα μέσα διήθησης, σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, όταν διατίθενται στην αγορά, φέρουν ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση που ενημερώνει τους καταναλωτές, τους φορείς ύδρευσης, τους εγκαταστάτες, τις αρχές και τις ρυθμιστικές αρχές ότι το προϊόν είναι κατάλληλο για χρήση σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 528/2012, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη χρήση των βιοκτόνων στην υδροδότηση πόσιμου νερού στο κοινό, περιλαμβανομένων των μεμονωμένων παροχών.

- (28) Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί η ενδεχόμενη παρουσία μολύβδου στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τα εξαρτήματα από μολύβδο στα οικιακά συστήματα διανομής μπορούν να αντικαθίστανται, ιδίως σε περίπτωση επισκευής ή ανακατασκευής υφιστάμενων εγκαταστάσεων. Τα εν λόγω εξαρτήματα θα πρέπει να αντικαθίστανται από υλικά που συμμορφώνονται με τις ελάχιστες απαιτήσεις για υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, όπως καθορίζονται με την παρούσα οδηγία. Προκειμένου να επιταχυνθεί η διαδικασία αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν και, κατά περίπτωση, να λάβουν μέτρα για την αντικατάσταση εξαρτημάτων από μολύβδο στα υφιστάμενα οικιακά συστήματα διανομής, εφόσον αυτό είναι οικονομικά και τεχνικά εφικτό.

⁽¹⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/426 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, σχετικά με τις συσκευές με καύση αέριων καυσίμων και την κατάργηση της οδηγίας 2009/142/ΕΚ (ΕΕ L 81 της 31.3.2016, σ. 99).

⁽¹⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167 της 27.6.2012, σ. 1).

- (29) Το κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίσει ότι θα θεσπιστούν προγράμματα παρακολούθησης ώστε να ελέγχεται ότι το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Το μεγαλύτερο μέρος της παρακολούθησης που πρέπει να πραγματοποιείται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας θα διενεργείται από φορείς ύδρευσης. Θα πρέπει να αφήνεται κάποιος βαθμός ευελιξίας στους φορείς ύδρευσης όσον αφορά τις παραμέτρους που αυτοί παρακολουθούν για τους σκοπούς της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης. Εάν κάποια παράμετρος δεν ανιχνεύεται, οι φορείς ύδρευσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ελαττώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης ή και να διακόπτουν εντελώς την παρακολούθηση της συγκεκριμένης παραμέτρου. Η εκτίμηση κινδύνου και η διαχείριση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης θα πρέπει να διενεργείται για τις περισσότερες παραμέτρους. Ωστόσο, βασικές παράμετροι θα πρέπει πάντοτε να παρακολουθούνται με μια συγκεκριμένη ελάχιστη συχνότητα. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κατά κύριο λόγο διατάξεις σχετικά με τη συχνότητα παρακολούθησης για τους σκοπούς των ελέγχων συμμόρφωσης, με περιορισμένες μόνο διατάξεις για την παρακολούθηση για επιχειρησιακούς σκοπούς. Ενδέχεται να χρειάζεται πρόσθετη παρακολούθηση για επιχειρησιακούς σκοπούς, ώστε να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της επεξεργασίας του νερού. Αυτή η πρόσθετη παρακολούθηση θα πρέπει να διενεργείται κατά την κρίση των φορέων ύδρευσης. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φορείς ύδρευσης θα μπορούσαν να ανατρέξουν στις κατευθυντήριες οδηγίες και στο εγχειρίδιο σχεδίου για την ασφάλεια των υδάτων της ΠΟΥ.
- (30) Η προσέγγιση βάσει κινδύνου θα πρέπει να εφαρμοστεί από όλους τους φορείς ύδρευσης, συμπεριλαμβανομένων των μικρών φορέων, καθώς η αξιολόγηση της οδηγίας 98/83/ΕΚ κατέδειξε ελλείψεις στην εφαρμογή της από τους εν λόγω φορείς, οφειλόμενες ενίοτε στο κόστος διεξαγωγής περιττών δραστηριοτήτων παρακολούθησης. Όταν ακολουθείται η προσέγγιση βάσει κινδύνου, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα θέματα ασφάλειας.
- (31) Σε περίπτωση μη τήρησης των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν αμέσως στη διερεύνηση των αιτιών και να εξασφαλίζουν ότι λαμβάνονται το συντομότερο δυνατόν οι αναγκαίες επανορθωτικές ενέργειες ώστε να αποκαθίσταται η ποιότητα του παρεχόμενου νερού. Στις περιπτώσεις που η παροχή νερού συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, θα πρέπει να απαγορεύεται η παροχή ή να περιορίζεται η χρήση τέτοιου νερού. Επιπρόσθετα, σε περίπτωση μη τήρησης των ελάχιστων απαιτήσεων για τιμές που αφορούν μικροβιολογικές και χημικές παραμέτρους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεωρούν τη μη τήρηση ως δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, πλην περιπτώσεων στις οποίες η μη τήρηση θεωρείται ασήμαντη. Στις περιπτώσεις που απαιτούνται επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα σε ενέργειες που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στην πηγή του.
- (32) Υπό ορισμένες συνθήκες και σε δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να συνεχίσουν να χορηγούν παρεκκλίσεις από την παρούσα οδηγία και, υπό αυτό το πρίσμα, απαιτείται η θέσπιση του κατάλληλου πλαισίου για τις εν λόγω παρεκκλίσεις, εφόσον η παρέκκλιση δεν αποτελεί ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και η υδροδότηση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη σχετική περιοχή δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί με κανέναν άλλο εύλογο τρόπο. Οι εν λόγω παρεκκλίσεις θα πρέπει να περιορίζονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 98/83/ΕΚ και εξακολουθούν να ισχύουν κατά την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, θα πρέπει να συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη της παρέκκλισης και να ανανεωθούν βάσει της παρούσας οδηγίας μόνο όταν δεν έχει χορηγηθεί ακόμη δεύτερη παρέκκλιση.
- (33) Η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της της 19ης Μαρτίου 2014, σχετικά με την πρωτοβουλία ευρωπαίων πολιτών «Η ύδρευση και η αποχέτευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα! Το νερό είναι δημόσιο αγαθό, όχι εμπόρευμα!» κάλεσε τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την πρόσβαση σε ένα ελάχιστο επίπεδο ύδρευσης για όλους τους πολίτες, σύμφωνα με τις συστάσεις του ΠΟΥ. Επιπλέον, δεσμεύτηκε να συνεχίσει «να βελτιώνει την πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό [...] για το σύνολο του πληθυσμού μέσω περιβαλλοντικών πολιτικών». Αυτό συνάδει με τον ΣΒΑ 6 και τη σχετική επιδίωξη «να επιτευχθεί καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και οικονομικά προσιτό πόσιμο νερό για όλους». Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα της πρόσβασης στο νερό τα οποία σχετίζονται με την ποιότητα και τη διαθεσιμότητα, και στο πλαίσιο της απάντησης στην πρωτοβουλία Right2Water, και για την υποστήριξη της υλοποίησης της αρχής 20 του ευρωπαϊκού πύλωνα κοινωνικών δικαιωμάτων σύμφωνα με την οποία «κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες καλής ποιότητας, στις οποίες περιλαμβάνεται η ύδρευση», τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το ζήτημα της πρόσβασης στο νερό σε εθνικό επίπεδο, διατηρώντας κάποια διακριτική ευχέρεια ως προς το ακριβές είδος των μέτρων που θα εφαρμοστούν. Αυτό θα πρέπει να γίνει με δράσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση της πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης για όλους, ιδίως μέσω της εγκατάστασης εξοπλισμού σε εξωτερικούς και εσωτερικούς δημόσιους χώρους, όπου είναι τεχνικά εφικτό, καθώς επίσης μέσω δράσεων που αποσκοπούν στην προώθηση της χρήσης του νερού της βρύσης, για παράδειγμα μέσω της ενθάρρυνσης της δωρεάν παροχής νερού για ανθρώπινη κατανάλωση στις δημόσιες υπηρεσίες και στα δημόσια κτήρια, ή, δωρεάν ή με χαμηλό τέλος εξυπηρέτησης, για τους πελάτες σε εστιατόρια, καντίνες και υπηρεσίες τροφοδοσίας.

- (34) Η Ένωση και τα κράτη μέλη έχουν δεσμευθεί, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, για την υλοποίηση των ΣΒΑ, με ταυτόχρονη αναγνώριση της πρωταρχικής ευθύνης των κρατών μελών όσον αφορά τη συνέχεια και την επανεξέταση, σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, της προόδου προς την επίτευξη των εν λόγω στόχων. Ορισμένοι εκ των ΣΒΑ και το δικαίωμα στο νερό δεν εμπίπτουν στην ενωσιακή περιβαλλοντική ή κοινωνική πολιτική, που έχει περιορισμένο και συμπληρωματικό χαρακτήρα. Λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα όρια αρμοδιότητας της Ένωσης, είναι ωστόσο σκόπιμο να διασφαλιστεί ότι η σταθερή δέσμευση των κρατών μελών για το δικαίωμα στο νερό θα υλοποιείται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με ταυτόχρονο σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη καταβάλλουν επί του παρόντος σημαντικές προσπάθειες για τη βελτίωση της πρόσβασης στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, το πρωτόκολλο της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (ΟΕΕ/ΗΕ) και του περιφερειακού γραφείου του ΠΟΥ για την Ευρώπη σχετικά με τα ύδατα και την υγεία, της σύμβασης του 1992 για την προστασία και τη χρήση των διασποριακών υδάτων και των διεθνών λιμνών, στο οποίο πολλά κράτη μέλη είναι επίσης συμβαλλόμενα μέρη, αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας μέσω της καλύτερης διαχείρισης των υδάτων και του περιορισμού των ασθενειών που σχετίζονται με το νερό. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τα έγγραφα καθοδήγησης που έχουν καταρτιστεί στο πλαίσιο της εντολής του εν λόγω πρωτοκόλλου, ώστε να εκτιμούν το ιστορικό της πολιτικής και την αρχική κατάσταση όσον αφορά την πρόσβαση στο νερό και να προσδιορίζουν τις αναγκαίες δράσεις για τη βελτίωση της ισότιμης πρόσβασης για όλους σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.
- (35) Στο ψήφισμά του της 8ης Σεπτεμβρίου 2015 σχετικά με τη «συνέχεια της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών «Δικαίωμα στο νερό» (Right2Water)»⁽¹⁷⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από τα κράτη μέλη «να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των ευάλωτων ομάδων της κοινωνίας». Οι ιδιαίτερες συνθήκες μειονοτικών ομάδων, όπως οι Ρομά και οι Travellers, είτε μόνιμα εγκατεστημένων είτε όχι, και ιδίως η έλλειψη πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης αναγνωρίστηκαν επίσης στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, με τίτλο «Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου της ΕΕ για τις εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά» και στη σύσταση του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2013, για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη. Με βάση αυτό το γενικότερο πλαίσιο, τα κράτη μέλη ενδείκνυται να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ευάλωτες και περιθωριοποιημένες ομάδες, λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης των ομάδων αυτών στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Χωρίς να θίγεται το δικαίωμα των κρατών μελών να ορίζουν τα ίδια τις ομάδες αυτές, θα ήταν σημαντικό να περιλαμβάνονται σε αυτές τουλάχιστον οι πρόσφυγες, οι νομαδικές κοινότητες, οι άστεγοι και μειονοτικές ομάδες όπως οι Ρομά και οι Travellers, είτε μόνιμα εγκατεστημένες είτε όχι. Τέτοια μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης, επαφόμενα στην κρίση των κρατών μελών, θα μπορούσαν για παράδειγμα να περιλαμβάνουν την παροχή εναλλακτικών συστημάτων υδροδότησης (όπως ατομικών συσκευών επεξεργασίας), την παροχή νερού μέσω της χρήσης υδροφόρων (όπως φορτηγών και δεξαμενών) και την εξασφάλιση των αναγκαίων υποδομών για τους καταυλισμούς.
- (36) Για να αποκτήσουν οι καταναλωτές μεγαλύτερη επίγνωση των συνεπειών της κατανάλωσης νερού, θα πρέπει να λαμβάνουν με τρόπο εύκολα προσβάσιμο, για παράδειγμα μαζί με τον λογαριασμό τους ή μέσω έξυπνων εφαρμογών, πληροφορίες σχετικά με τον όγκο που καταναλώνουν ετησίως, σχετικά με αλλαγές στην κατανάλωση, συγκριτικά στοιχεία με τη μέση κατανάλωση ανά νοικοκυριό, εφόσον ο φορέας ύδρευσης διαθέτει τέτοιες πληροφορίες, καθώς και σχετικά με την τιμή ανά λίτρο νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η σύγκριση με την τιμή του εμφιαλωμένου νερού.
- (37) Το 7ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία, εντός των ορίων του πλανήτη μας»⁽¹⁸⁾ προβλέπει ότι το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση σε σαφείς πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον σε εθνικό επίπεδο. Η οδηγία 98/83/ΕΚ περιλάμβανε προβλέψεις μόνο για την παθητική πρόσβαση σε πληροφορίες, και ως εκ τούτου τα κράτη μέλη απλώς διασφάλιζαν τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών. Συνεπώς, οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει να αντικατασταθούν, ώστε να διασφαλιστεί ότι επικαιροποιημένες πληροφορίες είναι προσβάσιμες στους καταναλωτές διαδικτυακά, κατά τρόπο εξατομικευμένο και φιλικό προς τον χρήστη. Οι καταναλωτές θα πρέπει επίσης να μπορούν να ζητήσουν πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες με άλλα μέσα, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος.
- (38) Οι επικαιροποιημένες πληροφορίες που πρόκειται να διατίθενται δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα των προγραμμάτων παρακολούθησης, πληροφορίες σχετικά με τα εφαρμοζόμενα είδη επεξεργασίας και απολύμανσης νερού, πληροφορίες για την υπέρβαση των παραμετρικών τιμών που έχουν σημασία για την ανθρώπινη υγεία, σχετικές πληροφορίες για την εκτίμηση κινδύνου και τη διαχείριση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, συμβουλές σχετικά με τον τρόπο μείωσης της κατανάλωσης νερού και αποφυγής των κινδύνων για την υγεία λόγω στάσιμου νερού, αλλά και πρόσθετες πληροφορίες ενδεχομένως χρήσιμες για το κοινό, όπως πληροφορίες σχετικά με τους δείκτες, όπως ο σίδηρος, η σκληρότητα και τα μεταλλικά στοιχεία, που συχνά επηρεάζουν τις αντιλήψεις των καταναλωτών για το νερό της βρύσης. Επιπλέον, ως ανταπόκριση στα συμφέροντα του καταναλωτή για θέματα που αφορούν το νερό, θα πρέπει να χορηγείται στους καταναλωτές πρόσβαση, κατόπιν αιτήματος, στα διαθέσιμα ιστορικά δεδομένα σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και τις υπερβάσεις.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ C 316 της 22.9.2017, σ. 99.

⁽¹⁸⁾ Απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία, εντός των ορίων του πλανήτη μας» (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 171).

- (39) Σχετικά με τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν τουλάχιστον 10 000 m³ ανά ημέρα ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50 000 άτομα, επιπρόσθετες πληροφορίες, μεταξύ άλλων για την αποτελεσματικότητα των επιδόσεων, τα ποσοστά διαρροών, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και την τιμολογιακή διάρθρωση, θα πρέπει επίσης να είναι διαδικτυακά διαθέσιμες στους καταναλωτές.
- (40) Σκοπός της καλύτερης ενημέρωσης των καταναλωτών με σχετικές πληροφορίες και της ενισχυμένης διαφάνειας θα πρέπει να είναι η αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο νερό που τους παρέχεται καθώς και στις υπηρεσίες ύδρευσης, και θα πρέπει να οδηγήσει στην αύξηση της χρήσης του νερού της βρύσης ως πόσιμου, πράγμα που θα μπορούσε να συμβάλει σε μείωση χρήσης πλαστικού και πλαστικών απορριμμάτων και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και σε θετικό αντίκτυπο για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και για το περιβάλλον εν γένει.
- (41) Με τη βελτίωση των τεχνικών παρακολούθησης, τα ποσοστά διαρροής γίνονται όλο και πιο εμφανή. Προκειμένου να βελτιωθεί η αποδοτικότητα των υποδομών ύδρευσης περιλαμβανομένης της αποφυγής υπερεκμετάλλευσης σπάνιων υδάτινων πόρων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, θα πρέπει να γίνεται εκτίμηση των επιπέδων διαρροής νερού από όλα τα κράτη μέλη και τα επίπεδα διαρροής να μειώνονται εάν υπερβαίνουν ένα ορισμένο όριο.
- (42) Η οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁹⁾ αποσκοπεί στη διασφάλιση του δικαιώματος πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση του Ώρχους του 1998 για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα ⁽²⁰⁾ («σύμβαση του Ώρχους»). Η σύμβαση του Ώρχους περιλαμβάνει γενικές υποχρεώσεις που αφορούν τόσο την παροχή πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες κατόπιν αιτήματος όσο και την ενεργητική διάδοση τέτοιων πληροφοριών. Η οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²¹⁾ έχει και αυτή ευρύ αντικείμενο, καθώς καλύπτει την ανταλλαγή χωρικών πληροφοριών, στις οποίες περιλαμβάνονται και σύνολα δεδομένων πάνω σε διάφορα περιβαλλοντικά ζητήματα. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν την πρόσβαση σε πληροφορίες και τις ρυθμίσεις ανταλλαγής δεδομένων θα συμπληρώνουν τις εν λόγω οδηγίες και δεν θα συνιστούν χωριστό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την παροχή πληροφοριών στο κοινό και σχετικά με τις πληροφορίες για την παρακολούθηση της υλοποίησης δεν θα πρέπει να θίγουν τις οδηγίες 2003/4/ΕΚ και 2007/2/ΕΚ.
- (43) Η οδηγία 98/83/ΕΚ δεν θέσπιζε υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τους μικρούς φορείς ύδρευσης. Προκειμένου να διορθωθεί αυτό και για να αντιμετωπιστεί η ανάγκη για πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή και τη συμμόρφωση, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα νέο σύστημα στην παρούσα οδηγία, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να δημιουργήσουν, να ενημερώνουν και να διαθέτουν στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος («ΕΟΠ») σύνολα δεδομένων που θα περιέχουν μόνο τα συναφή δεδομένα, όπως η υπέρβαση παραμετρικών τιμών και περιστατικά ορισμένης σοβαρότητας. Με τον τρόπο αυτόν, θα διασφαλίζεται ότι ο διοικητικός φόρτος όλων των αρχών παραμένει όσο το δυνατόν πιο περιορισμένος. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ύπαρξη κατάλληλης υποδομής για την πρόσβαση του κοινού, την υποβολή στοιχείων και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να βασίσουν τις σχετικές προδιαγραφές δεδομένων στην οδηγία 2007/2/ΕΚ και στις εκτελεστικές πράξεις της.
- (44) Τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη δεν είναι απαραίτητα μόνο για σκοπούς ελέγχου της συμμόρφωσης, αλλά και για να είναι η Επιτροπή σε θέση να παρακολουθεί και να αξιολογεί την παρούσα οδηγία σε σχέση με τους στόχους που επιδιώκει, ώστε να υποβοηθείται κάθε μελλοντική αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ⁽²²⁾. Στο πλαίσιο αυτό, χρειάζονται συναφή δεδομένα που θα επιτρέψουν την καλύτερη αξιολόγηση της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας, της σημασίας και της προστιθέμενης αξίας της παρούσας οδηγίας για την Ένωση και, ως εκ τούτου, χρειάζεται να εξασφαλιστεί η ύπαρξη κατάλληλων μηχανισμών υποβολής στοιχείων που να μπορούν να χρησιμεύουν και ως δείκτες για κάθε μελλοντική αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας.
- (45) Σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή οφείλει να διενεργήσει αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας εντός ορισμένης προθεσμίας από την ημερομηνία που τάσσεται για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην εμπειρία που αποκτήθηκε και στα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, σε τυχόν διαθέσιμες συστάσεις της ΠΟΥ, καθώς και σε σχετικά επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά δεδομένα.

⁽¹⁹⁾ Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

⁽²⁰⁾ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

⁽²¹⁾ Οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

⁽²²⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (46) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία επιδιώκει να προαγάγει τις αρχές που αφορούν την υγειονομική περιθάλψη, την πρόσβαση σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών.
- (47) Η αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας και ο σκοπός της, δηλαδή η προστασία της ανθρώπινης υγείας στο πλαίσιο της πολιτικής περιβάλλοντος της Ένωσης, απαιτεί τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή, κατά περίπτωση, οι νομίμως συσταθείσες οργανώσεις τους, να έχουν τη δυνατότητα να στηρίζονται σε αυτήν ενώπιον των δικαστηρίων και τα εθνικά δικαστήρια να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την παρούσα οδηγία ως στοιχείο του ενωσιακού δικαίου, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εξετάζουν αποφάσεις εθνικών αρχών κατά περίπτωση. Επιπλέον, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δύναμι της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), αναπόκειται στα δικαστήρια των κρατών μελών να διασφαλίζουν τη δικαστική προστασία των δικαιωμάτων του προσώπου βάσει του δικαίου της Ένωσης. Επιπλέον, το άρθρο 19 παράγραφος 1 ΣΕΕ επιβάλλει στα κράτη μέλη να προβλέπουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται η πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης.

Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση μιας οδηγίας που αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τη σύμβαση του Ώρχους, οι ενδιαφερόμενοι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη, προκειμένου να συμβάλλουν στην προστασία του δικαιώματος διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία. Με την απόφαση (ΕΕ) 2018/881 του Συμβουλίου ⁽²³⁾ ζητήθηκε από την Επιτροπή να εκπονήσει μελέτη έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2019 και, εφόσον ενδείκνυται βάσει της μελέτης, να υποβάλει μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2020 πρόταση για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁴⁾, προκειμένου να εξεταστούν τα πορίσματα της επιτροπής συμμόρφωσης της σύμβασης του Ώρχους στην υπόθεση ACCC/C/2008/32. Η Επιτροπή υπέβαλε τη μελέτη εντός της εν λόγω προθεσμίας και δήλωσε, στην ανακοίνωσή της της 11ης Δεκεμβρίου 2019 για την ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία, ότι «θα εξετάσει το ενδεχόμενο αναθεώρησης του κανονισμού Ώρχους για τη βελτίωση της πρόσβασης σε διοικητική και δικαστική επανεξέταση σε επίπεδο ΕΕ για τους πολίτες και τις ΜΚΟ που ανησυχούν για τη νομιμότητα των αποφάσεων που έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον». Είναι σημαντικό η Επιτροπή να αναλάβει επίσης δράση για τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη των πολιτών και των ΜΚΟ ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σε όλα τα κράτη μέλη.

- (48) Προκειμένου να προσαρμοστεί η παρούσα οδηγία στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά τη θέσπιση ορίου για τις διαρροές, τον καθορισμό της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης για τα προϊόντα σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τον καθορισμό διαδικασίας αιτήσεων προς τον ECHA για τη συμπερίληψη ή την αφαίρεση από τους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών, τη θέσπιση σήμανσης για προϊόντα σε επαφή με το νερό, την έγκριση μεθοδολογίας για τη μέτρηση των μικροπλαστικών, την τροποποίηση του παραρτήματος III και την τροποποίηση της παραμετρικής τιμής για τη διαφανότητα Α στο παράρτημα I μέρος Β. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Επιπλέον, η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο παράρτημα I μέρος Γ σημείωση 10 της οδηγίας 98/83/ΕΚ, για τον καθορισμό συχνοτήτων παρακολούθησης και μεθόδων παρακολούθησης για ραδιενεργές ουσίες, είναι πλέον άνευ αντικειμένου λόγω της έκδοσης της οδηγίας 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου ⁽²⁵⁾ και θα πρέπει επομένως να διαγραφεί. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο παράρτημα III μέρος Α δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 98/83/ΕΚ σχετικά με τροποποιήσεις της οδηγίας δεν είναι πλέον απαραίτητη και θα πρέπει να διαγραφεί.

⁽²³⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2018/881 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2018, με την οποία καλείται η Επιτροπή να υποβάλει μελέτη σχετικά με τις επιλογές της Ένωσης για την εξέταση των ευρημάτων της επιτροπής συμμόρφωσης της σύμβασης του Ώρχους στην υπόθεση ACCC/C/2008/32 και, εφόσον ενδείκνυται με βάση τα αποτελέσματα της μελέτης, πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 (ΕΕ L 155 της 19.6.2018, σ. 6).

⁽²⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Άρthus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264 της 25.9.2006, σ. 13).

⁽²⁵⁾ Οδηγία 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, περί θεσπίσεως απαιτήσεων προστασίας της υγείας του πληθυσμού από ραδιενεργές ουσίες που περιέχονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 296 της 7.11.2013, σ. 12).

- (49) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση μεθοδολογιών για τη δοκιμή και την αποδοχή αρχικών ουσιών, συνθέσεων και συστατικών, ευρωπαϊκών θετικών καταλόγων αρχικών ουσιών, συνθέσεων και συστατικών και διαδικασιών και μεθόδων για τη δοκιμή και την αποδοχή τελικών υλικών που παρασκευάζονται από τις εν λόγω αρχικές ουσίες, συνθέσεις και συστατικά. Εκτελεστικές αρμοδιότητες θα πρέπει επίσης να ανατεθούν στην Επιτροπή για την επιλογή της μορφής και των τρόπων παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται από τα κράτη μέλη και να συγκεντρώνονται από τον ΕΟΠ σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, καθώς και για την κατάρτιση και επικαιροποίηση καταλόγου επιτήρησης. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁶⁾.
- (50) Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁷⁾, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις επιβλητέες κυρώσεις για παραβάσεις εθνικών διατάξεων που εκδίδονται βάσει της παρούσας οδηγίας και να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (51) Προκειμένου οι φορείς ύδρευσης να διαθέτουν πλήρες σύνολο διαθέσιμων στοιχείων όταν αρχίζουν να διενεργούν την εκτίμηση κινδύνου και τη διαχείριση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, θα πρέπει να καθιερωθεί τριετής μεταβατική περίοδος για νέες παραμέτρους. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να διενεργήσουν τον εντοπισμό των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων κατά τη διάρκεια αυτών των πρώτων τριών ετών από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά στο εθνικό δικαίο της παρούσας οδηγίας και να παράσχουν στοιχεία στους φορείς ύδρευσης όσον αφορά αυτές τις νέες παραμέτρους, αποφεύγοντας έτσι τυχόν περιττή παρακολούθηση από τους φορείς ύδρευσης, εάν διαπιστωθεί ότι μία παράμετρος δεν χρειάζεται να παρακολουθείται πέραν αυτού του πρώτου εντοπισμού των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων. Κατά τη διάρκεια αυτών των αρχικών τριών ετών, οι φορείς ύδρευσης θα πρέπει εντούτοις να διενεργήσουν την εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, ή να χρησιμοποιήσουν υφιστάμενες εκτιμήσεις κινδύνου που έχουν ήδη διενεργηθεί δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1787, για τις παραμέτρους εκείνες που αποτελούσαν μέρος του παραρτήματος I της οδηγίας 98/83/ΕΚ, επειδή τα δεδομένα αυτά θα είναι ήδη διαθέσιμα για τις εν λόγω παραμέτρους όταν τεθεί σε ισχύ η παρούσα οδηγία.
- (52) Η οδηγία 2013/51/Ευρατόμ θεσπίζει ειδικές ρυθμίσεις για την παρακολούθηση των ραδιενεργών ουσιών στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θεσπίζει παραμετρικές τιμές για τη ραδιενέργεια.
- (53) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, συγκεκριμένα η προστασία της ανθρώπινης υγείας και η βελτίωση της πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, εξαιτίας της κλίμακας και των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (54) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δικαίο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας των προϋπαρχουσών οδηγιών. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δικαίο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται κατ' ουσία απορρέει από τις προϋπάρχουσες οδηγίες.
- (55) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δικαίο των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα VI μέρος Β,

⁽²⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

⁽²⁷⁾ Οδηγία 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 28).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης για όλους εντός της Ένωσης.
2. Στόχοι της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, μέσω της εξασφάλισης ότι είναι υγιεινό και καθαρό, καθώς και η βελτίωση της πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «νερό ανθρώπινης κατανάλωσης»:
 - α) το νερό, είτε στη φυσική του κατάσταση είτε μετά από επεξεργασία, που προορίζεται για πόση, μαγείρεμα, προπαρασκευη τροφής ή άλλες οικιακές χρήσεις τόσο σε δημόσιες όσο και σε ιδιωτικές εγκαταστάσεις, ανεξάρτητα από την προέλευσή του και από το εάν παρέχεται από δίκτυο διανομής, παρέχεται από βυτίο ή τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, συμπεριλαμβανομένων των νερών πηγής·
 - β) το νερό που χρησιμοποιείται σε οποιαδήποτε επιχείρηση τροφίμων για την παρασκευή, επεξεργασία, συντήρηση ή εμπορία προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση·
- 2) «οικιακό σύστημα διανομής»: οι σωληνώσεις, τα εξαρτήματα και οι συσκευές που έχουν εγκατασταθεί μεταξύ των βρυσών που συνήθως χρησιμοποιούνται για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είτε σε δημόσιους είτε σε ιδιωτικούς χώρους και του δικτύου διανομής, αλλά μόνον εφόσον αυτά δεν υπάγονται στην ευθύνη του φορέα ύδρευσης, υπό την ιδιότητά του αυτή, βάσει της σχετικής εθνικής νομοθεσίας·
- 3) «φορέας ύδρευσης»: οντότητα που παρέχει νερό ανθρώπινης κατανάλωσης·
- 4) «εγκαταστάσεις προτεραιότητας»: μεγάλες, μη οικιακές εγκαταστάσεις με πολλούς χρήστες δυνητικά εκτεθειμένους σε κινδύνους που συνδέονται με το νερό, ιδίως μεγάλες εγκαταστάσεις για δημόσια χρήση, όπως προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη·
- 5) «επιχείρηση τροφίμων»: επιχείρηση τροφίμων όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002·
- 6) «υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων»: υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002·
- 7) «πηγή κινδύνου»: βιολογικός, χημικός, φυσικός ή ραδιολογικός παράγοντας στο νερό, ή άλλη πτυχή της κατάστασης του νερού, με δυνατότητα πρόκλησης βλάβης στην ανθρώπινη υγεία·
- 8) «επικίνδυνο συμβάν»: συμβάν που εισάγει πηγές κινδύνου στο, ή αδυνατεί να τις απομακρύνει από το σύστημα υδροδότησης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
- 9) «κίνδυνος»: ο συνδυασμός της πιθανότητας επικίνδυνου συμβάντος και της σοβαρότητας των συνεπειών, εάν η πηγή κινδύνου και το επικίνδυνο συμβάν παρουσιαστούν στο σύστημα υδροδότησης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
- 10) «αρχική ουσία»: μια ουσία προστιθέμενη σκόπιμα στην παραγωγή οργανικών υλικών ή προσμείξεων για τσιμεντοειδή υλικά·
- 11) «σύνθεση»: η χημική σύνθεση μετάλλου, επισμαλτωμένου, κεραμικού ή άλλου ανόργανου υλικού.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:
 - α) στα φυσικά μεταλλικά νερά που αναγνωρίζονται ως τέτοια από την αρμόδια αρχή, όπως αναφέρεται στην οδηγία 2009/54/ΕΚ· ή
 - β) στο νερό που θεωρείται φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα κατά την έννοια της οδηγίας 2001/83/ΕΚ.
 2. Τα θαλάσσια σκάφη που αφαλατώνουν νερό, μεταφέρουν επιβάτες και ενεργούν ως φορείς ύδρευσης, υπόκεινται μόνο στα άρθρα 1 έως 6 και στα άρθρα 9, 10, 13 και 14 της παρούσας οδηγίας και τα σχετικά παραρτήματά της.
 3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την παρούσα οδηγία:
 - α) το νερό που προορίζεται αποκλειστικά για σκοπούς για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν επηρεάζει, άμεσα ή έμμεσα, την υγεία των ενδιαφερόμενων καταναλωτών·
 - β) το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή μικρότερη των 10 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί λιγότερα από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας.
 4. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις εξαιρέσεις της παραγράφου 3 στοιχείο β) εξασφαλίζουν ότι ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός ενημερώνεται για την εν λόγω εφαρμογή εξαιρέσεων καθώς και για κάθε ενέργεια που μπορεί να αναληφθεί για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, όταν ένας ενδεχόμενος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία αναδύεται λόγω της ποιότητας του νερού αυτού, πρέπει να παρέχονται αμέσως οι κατάλληλες οδηγίες στον ενδιαφερόμενο πληθυσμό.
 5. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων από την παρούσα οδηγία όσον αφορά το νερό που χρησιμοποιείται για τους συγκεκριμένους σκοπούς της επιχείρησης τροφίμων, εάν οι αρμόδιες εθνικές αρχές βεβαιωθούν ότι η ποιότητα του νερού αυτού δεν μπορεί να επηρεάσει την ασφάλεια των τροφίμων στην τελική τους μορφή και εφόσον η υδροδότηση στις επιχειρήσεις τροφίμων συμμορφώνεται με τις σχετικές υποχρεώσεις, ιδίως με βάση τις διαδικασίες για τις αρχές «ανάλυσης κινδύνου και κρίσιμων σημείων ελέγχου» και τις επανορθωτικές ενέργειες βάσει της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας περί τροφίμων.
- Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία συμμορφώνονται με τα άρθρα 1 έως 5 και με το παράρτημα Ι μέρη Α και Β.
- Ωστόσο, οι ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α δεν εφαρμόζονται στο νερό πηγής όπως αναφέρεται στην οδηγία 2009/54/ΕΚ.
6. Οι φορείς ύδρευσης που παρέχουν λιγότερα από 10 m³ ανά ημέρα κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν λιγότερα από 50 άτομα στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας υπόκεινται μόνο στα άρθρα 1 έως 6 και στα άρθρα 13, 14 και 15 της παρούσας οδηγίας και στα σχετικά παραρτήματά της.

Άρθρο 4

Γενικές υποχρεώσεις

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους δυνάμει άλλων ενωσιακών νομοθετημάτων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό. Για τους σκοπούς των ελαχίστων απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό εφόσον πληρούνται όλες τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - α) το νερό είναι απαλλαγμένο μικροοργανισμών και παρασίτων, και οποιωνδήποτε ουσιών, σε αριθμούς και συγκεντρώσεις που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία·
 - β) το νερό πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος Ι μέρη Α, Β και Δ·
 - γ) τα κράτη μέλη έχουν λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με τα άρθρα 5 έως 14.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας βασίζονται στην αρχή της προφύλαξης και δεν οδηγούν, σε καμιά περίπτωση, σε άμεση ή έμμεση υποβάθμιση της σημερινής ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ούτε σε αύξηση της ρύπανσης του νερού που χρησιμοποιείται για την παραγωγή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

3. Σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση των επιπέδων διαρροής νερού εντός της επικράτειάς τους και της δυνατότητας βελτιώσεων στη μείωση των διαρροών νερού, με τη χρήση της μεθόδου αξιολόγησης του δείκτη διαρροών υποδομών (ILI) ή άλλης κατάλληλης μεθόδου. Η εκτίμηση αυτή λαμβάνει υπόψη τις σχετικές υγειονομικές, περιβαλλοντικές, τεχνικές και οικονομικές πτυχές και καλύπτει τουλάχιστον τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν κατ' ελάχιστον 10 000 m³ ανά ημέρα ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50 000 άτομα.

Τα αποτελέσματα της εκτίμησης κοινοποιούνται στην Επιτροπή έως τις 12 Ιανουαρίου 2026.

Έως τις 12 Ιανουαρίου 2028, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 21, προκειμένου να συμπληρώσει την παρούσα οδηγία, ορίζοντας ελάχιστο όριο βασισμένο στον δείκτη ILI ή άλλη κατάλληλη μέθοδο, άνω του οποίου τα κράτη μέλη υποβάλλουν σχέδιο δράσης. Η εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξη καταρτίζεται χρησιμοποιώντας τις εκτιμήσεις των κρατών μελών και το μέσο ποσοστό διαρροών στην Ένωση που καθορίζεται βάσει αυτών των εκτιμήσεων.

Εντός δύο ετών από την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο, τα κράτη μέλη που έχουν ποσοστό διαρροών που υπερβαίνει το κατώφλι που καθορίζεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη υποβάλλουν στην Επιτροπή σχέδιο δράσης, περιγράφοντας δέσμη μέτρων που πρέπει να ληφθούν για τη μείωση του ποσοστού διαρροών τους.

Άρθρο 5

Ποιοτικές προδιαγραφές

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για τις παραμέτρους του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα I.
2. Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν είναι λιγότερο αυστηρές από τις τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α, Β, Γ και Δ. Όσον αφορά τις παραμέτρους που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Γ, οι τιμές καθορίζονται μόνο για λόγους παρακολούθησης και για τη διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων που ορίζονται στο άρθρο 14.
3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I όταν το επιβάλλει η προστασία της δημόσιας υγείας στο εθνικό τους έδαφος ή σε μέρος αυτού. Οι καθοριζόμενες τιμές πληρούν, τουλάχιστον, τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 6

Σημείο τήρησης

1. Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α και Β τηρούνται:
 - α) για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που παρέχεται από δίκτυο διανομής, στο σημείο, εντός του κτιρίου ή της κτιριακής εγκατάστασης, στο οποίο το νερό βγαίνει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - β) για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που παρέχεται από βυτίο, στο σημείο όπου το νερό βγαίνει από το βυτίο·
 - γ) για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, στο σημείο στο οποίο το νερό τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία·
 - δ) για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που χρησιμοποιείται σε επιχείρηση τροφίμων, στο σημείο στο οποίο το νερό χρησιμοποιείται στην εν λόγω επιχείρηση.

2. Στην περίπτωση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη τεκμαίρεται ότι πληρούν τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου και του άρθρου 4 και του άρθρου 14 παράγραφος 2, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 οφείλεται στο οικιακό σύστημα διανομής ή στη συντήρησή του, με την επιφύλαξη του άρθρου 10 σε ό,τι αφορά τις εγκαταστάσεις προτεραιότητας.

3. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου και υπάρχει ο κίνδυνος το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου να μην συμμορφώνεται με τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν παρ' όλα αυτά ότι:

- α) λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος μη τήρησης των παραμετρικών τιμών, όπως η παροχή οδηγιών στους ιδιοκτήτες σχετικά με κάθε ενδεχόμενη επανορθωτική ενέργεια που θα μπορούσαν να αναλάβουν και, αν είναι αναγκαίο, ότι λαμβάνονται άλλα μέτρα, όπως κατάλληλες τεχνικές επεξεργασίας, προκειμένου να μεταβληθεί η φύση ή οι ιδιότητες του νερού πριν από τη διάθεσή του, ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος ότι το νερό δεν συμμορφώνεται με τις παραμετρικές τιμές μετά τη διάθεση· και
- β) οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές ενημερώνονται δεόντως και λαμβάνουν οδηγίες για ενδεχόμενες πρόσθετες επανορθωτικές ενέργειες που θα πρέπει να αναλάβουν.

Άρθρο 7

Προσέγγιση βάσει κινδύνου για την ασφάλεια του νερού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η υδροδότηση, η επεξεργασία και η διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης υπόκεινται σε προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο που καλύπτει το σύνολο της αλυσίδας υδροδότησης από τη λεκάνη απορροής, την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού έως το σημείο τήρησης που καθορίζεται στο άρθρο 6.

Η προσέγγιση βάσει κινδύνου περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 8·
- β) εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για κάθε σύστημα υδροδότησης που περιλαμβάνει την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης έως το σημείο παροχής που διενεργούν οι φορείς ύδρευσης σύμφωνα με το άρθρο 9· και
- γ) εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής, σύμφωνα με το άρθρο 10.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν την εφαρμογή της προσέγγισης βάσει κινδύνου, χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο τον στόχο της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και την υγεία των καταναλωτών, όταν υπάρχουν ιδιαίτεροι περιορισμοί λόγω γεωγραφικών συνθηκών, όπως ο απομακρυσμένος χαρακτήρας ή η περιορισμένη προσπελασιμότητα της ζώνης υδροδότησης νερού.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι υφίσταται σαφής και κατάλληλη κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, για την εφαρμογή της προσέγγισης βάσει κινδύνου. Αυτή η κατανομή αρμοδιοτήτων είναι προσαρμοσμένη στο θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο.

4. Η εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης διενεργείται για πρώτη φορά έως τις 12 Ιουλίου 2027. Η εν λόγω εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου επανεξετάζεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν την εξαετία, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και επικαιροποιείται όποτε κρίνεται αναγκαίο.

5. Η εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης διενεργείται για πρώτη φορά έως τις 12 Ιανουαρίου 2029. Η εν λόγω εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου επανεξετάζεται ανά τακτά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν την εξαετία και επικαιροποιείται όποτε κρίνεται αναγκαίο.

6. Η εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής διενεργείται για πρώτη φορά έως τις 12 Ιανουαρίου 2029. Η εν λόγω εκτίμηση κινδύνου επανεξετάζεται κάθε έξι έτη και επικαιροποιείται όποτε κρίνεται αναγκαίο.

7. Οι προθεσμίες που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 6 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι λαμβάνονται μέτρα, το συντομότερο δυνατό, μόλις εντοπιστούν και εκτιμηθούν οι κίνδυνοι.

Άρθρο 8

Εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 4 έως 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η εκτίμηση κινδύνου περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) χαρακτηρισμό των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας, περιλαμβανομένων:
 - i) ταυτοποίηση και χαρτογράφηση των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας·
 - ii) χαρτογράφηση των ζωνών ασφαλείας, εφόσον έχουν καθοριστεί τέτοιες ζώνες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·
 - iii) γεωγραφικά στοιχεία αναφοράς για όλα τα σημεία υδροληψίας στις λεκάνες απορροής· δεδομένου ότι τα εν λόγω δεδομένα είναι δυνητικώς ευαίσθητα, ιδίως στο πλαίσιο της δημόσιας υγείας και της δημόσιας ασφάλειας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα αυτά προστατεύονται και κοινοποιούνται μόνο στις αρμόδιες αρχές και τους φορείς ύδρευσης·
 - iv) περιγραφή των χρήσεων γης, της απορροής και των διαδικασιών αναπλήρωσης στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας·
 - β) ταυτοποίηση των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων στις λεκάνες απορροής για τα σημεία υδροληψίας και εκτίμηση του κινδύνου που μπορεί να ενέχουν για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης· η εν λόγω εκτίμηση κινδύνου αξιολογεί πιθανούς κινδύνους που ενδεχομένως θα προκαλούσαν υποβάθμιση της ποιότητας του νερού σε βαθμό που θα μπορούσε να συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία·
 - γ) κατάλληλη παρακολούθηση στα επιφανειακά ή στα υπόγεια ύδατα ή σε αμφότερα στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας ή στο ακατέργαστο νερό, των σχετικών παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων που επιλέγονται από τα ακόλουθα:
 - i) τις παραμέτρους στο παράρτημα Ι μέρη Α και Β ή αυτές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας·
 - ii) τους ρύπους υπόγειων υδάτων στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁸⁾, καθώς και τους ρύπους και τους δείκτες ρύπανσης για τους οποίους έχουν θεσπιστεί ανώτερες οριακές τιμές από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ της εν λόγω οδηγίας·
 - iii) τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁹⁾·
 - iv) συγκεκριμένους ρύπους λεκανών απορροής ποταμών που καθορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ·
 - v) άλλους ρύπους σχετικούς με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, που καθορίζουν τα κράτη μέλη βάσει των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με το στοιχείο β) του παρόντος εδαφίου·
 - vi) ουσίες που απαντώνται στη φύση που θα μπορούσαν να συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία μέσω της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - vii) ουσίες και ενώσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 8 της παρούσας οδηγίας.

Για τους σκοπούς του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Για τον σκοπό του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις σημαντικές πιέσεις που συλλέγονται σύμφωνα με τα σημεία 1.4, 1.5 και 2.3 έως 2.5 του παραρτήματος ΙΙ της εν λόγω οδηγίας.

⁽²⁸⁾ Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

⁽²⁹⁾ Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).

Τα κράτη μέλη επιλέγουν μεταξύ των σημείων i) έως vii) του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου τις παραμέτρους, τις ουσίες ή τους ρύπους που θεωρούνται σχετικοί για την παρακολούθηση υπό το πρίσμα των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων που έχουν προσδιοριστεί στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου ή υπό το πρίσμα των πληροφοριών που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Με σκοπό την κατάλληλη παρακολούθηση, όπως αναφέρεται στο στοιχείο γ) του πρώτου εδαφίου, περιλαμβανομένου του εντοπισμού νέων ουσιών που είναι επιβλαβείς για την ανθρώπινη υγεία μέσω της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή άλλη ενωσιακή νομοθεσία και που αφορά τις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας.

3. Οι φορείς ύδρευσης που διενεργούν παρακολούθηση στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας ή στο ακατέργαστο νερό τους υποχρεούνται να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές σχετικά με τις τάσεις μεταβολής και με ασυνήθεις αριθμούς και συγκεντρώσεις των παρακολουθούμενων παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων.

4. Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα διαχείρισης κινδύνου για την πρόληψη ή τον έλεγχο των κινδύνων που εντοπίζονται, αναλόγως, και ξεκινώντας από τα προληπτικά μέτρα:

- α) προσδιορισμός και εφαρμογή προληπτικών μέτρων στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας, επιπλέον των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπονται βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όταν απαιτείται για τη διασφάλιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης· ανάλογα με την περίπτωση, τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνονται στα προγράμματα μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας· ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ρυπαίνοντες, σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης και άλλους σχετικούς εμπλεκόμενους φορείς, λαμβάνουν σχετικά προληπτικά μέτρα σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ·
- β) προσδιορισμός και εφαρμογή μέτρων άμβλυσης στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας, επιπλέον των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπονται βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όταν απαιτείται για τη διασφάλιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης· ανάλογα με την περίπτωση, τα εν λόγω μέτρα άμβλυσης περιλαμβάνονται στα προγράμματα μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας· ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ρυπαίνοντες, σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης και άλλους σχετικούς εμπλεκόμενους φορείς, λαμβάνουν σχετικά μέτρα μετριασμού σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ·
- γ) εξασφάλιση της κατάλληλης παρακολούθησης των παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων στα επιφανειακά ή στα υπόγεια ύδατα ή σε αμφότερα στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας ή στο ακατέργαστο νερό που θα μπορούσαν να συνιστούν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία μέσω της κατανάλωσης νερού ή να οδηγήσουν σε μη αποδεκτή υποβάθμιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και που δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά την παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ· ανάλογα με την περίπτωση, η παρακολούθηση αυτή περιλαμβάνεται στα προγράμματα παρακολούθησης που αναφέρονται στο άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας·
- δ) αξιολόγηση της ανάγκης να καθοριστούν ή να προσαρμοστούν οι ζώνες ασφαλείας για τα υπόγεια και τα επιφανειακά ύδατα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και όλες οι άλλες σχετικές ζώνες.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την επανεξέταση της αποτελεσματικότητας οποιωνδήποτε μέτρων της παρούσας παραγράφου σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ύδρευσης και οι αρμόδιες αρχές έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3. Ιδίως δε, οι σχετικοί φορείς ύδρευσης έχουν πρόσβαση στα αποτελέσματα της παρακολούθησης που λαμβάνονται βάσει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

Στη βάση των πληροφοριών που αναφέρονται τις παραγράφους 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν:

- α) να απαιτούν από τους φορείς ύδρευσης να διενεργούν επιπρόσθετη παρακολούθηση ή επεξεργασία ορισμένων παραμέτρων·

- β) να επιτρέπουν στους φορείς ύδρευσης να ελαττώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης μίας παραμέτρου ή να αφαιρούν μια παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων από τον φορέα ύδρευσης, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α), χωρίς να απαιτηθεί η διεξαγωγή εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, εφόσον:
- η παράμετρος δεν αποτελεί βασική παράμετρο κατά την έννοια του παραρτήματος II μέρος Β σημείο 1, και
 - δεν υπάρχει ευλόγως αναμενόμενος παράγοντας που να μπορεί να προκαλέσει υποβάθμιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

6. Όταν επιτρέπεται σε φορέα ύδρευσης να ελαττώνει τη συχνότητα παρακολούθησης μιας παραμέτρου ή να αφαιρεί παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 5 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β), τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την κατάλληλη παρακολούθηση των εν λόγω παραμέτρων κατά την επανεξέταση της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4.

Άρθρο 9

Εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για το σύστημα υδροδότησης

- Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο φορέας ύδρευσης διενεργεί εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης.
- Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης:
 - λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8·
 - περιλαμβάνει περιγραφή του συστήματος υδροδότησης από το σημείο υδροληψίας, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού έως το σημείο παροχής· και
 - προσδιορίζει τις πηγές κινδύνου και τα επικίνδυνα συμβάντα στο σύστημα υδροδότησης και περιλαμβάνει εκτίμηση των κινδύνων που θα μπορούσαν να ενέχουν για την ανθρώπινη υγεία μέσω της χρήσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που απορρέουν από την κλιματική αλλαγή, τις διαρροές και τους σωλήνες που παρουσιάζουν διαρροές.
- Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα διαχείρισης κινδύνου:
 - προσδιορισμός και εφαρμογή μέτρων ελέγχου για την πρόληψη και τον μετριασμό των κινδύνων που έχουν εντοπιστεί στο σύστημα υδροδότησης και που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - προσδιορισμός και εφαρμογή μέτρων ελέγχου στο σύστημα υδροδότησης, επιπλέον των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας ή το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τον μετριασμό των κινδύνων που προέρχονται από τις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας, που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - εφαρμογή προγράμματος επιχειρησιακής παρακολούθησης ειδικά για την παροχή, σύμφωνα με το άρθρο 13·
 - διασφάλιση ότι, σε περίπτωση που η απολύμανση περιλαμβάνεται στην επεξεργασία ή στη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, επικυρώνεται η αποτελεσματικότητα της απολύμανσης, ότι οποιαδήποτε επιμόλυνση από υποπροϊόντα απολύμανσης συγκρατείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, χωρίς να διακυβεύεται η απολύμανση, ότι οποιαδήποτε ρύπανση από χημικές ουσίες επεξεργασίας συγκρατείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, και ότι τυχόν ουσίες που παραμένουν στο νερό δεν διακυβεύουν την τήρηση των γενικών υποχρεώσεων που ορίζονται στο άρθρο 4·
 - επαλήθευση του ότι τα υλικά, οι χημικές ουσίες για την επεξεργασία και τα μέσα διήθησης που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης τα οποία χρησιμοποιούνται στο σύστημα υδροδότησης συμμορφώνονται με τα άρθρα 11 και 12.
- Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη:
 - επιτρέπουν τη δυνατότητα μείωσης της συχνότητας παρακολούθησης μιας παραμέτρου, ή της αφαίρεσης μίας παραμέτρου από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, εκτός από τις βασικές παραμέτρους που αναφέρονται στο παράρτημα II μέρος Β σημείο 1, εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη ότι με τον τρόπο αυτό δεν διακυβεύεται η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·

- i) με βάση την εμφάνιση μιας παραμέτρου στο ακατέργαστο νερό, σύμφωνα με την εκτίμηση κινδύνου για των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας, όπως ορίζει το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2·
 - ii) όταν μια παράμετρος μπορεί να προκύψει μόνον από τη χρήση ορισμένης τεχνικής επεξεργασίας ή μεθόδου απολύμανσης και η εν λόγω τεχνική ή μέθοδος δεν χρησιμοποιείται από τον φορέα ύδρευσης· ή
 - iii) με βάση τις προδιαγραφές του μέρους Γ του παραρτήματος II·
- β) διασφαλίζουν ότι ο κατάλογος των προς παρακολούθηση παραμέτρων στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 13 επεκτείνεται ή ότι η συχνότητα παρακολούθησης αυξάνεται:
- i) με βάση την εμφάνιση μιας παραμέτρου στο ακατέργαστο νερό, σύμφωνα με την εκτίμηση κινδύνου για των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας, όπως ορίζει το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2· ή
 - ii) με βάση τις προδιαγραφές του μέρους Γ του παραρτήματος II.
5. Η εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης αφορά τις παραμέτρους του παραρτήματος I μέρη Α, Β και Γ, τις παραμέτρους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, και ουσίες ή ενώσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 8.
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν φορείς ύδρευσης που παρέχουν μεταξύ 10 και 100 m³ ανά ημέρα κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν μεταξύ 50 και 500 ατόμων από την απαίτηση διενέργειας της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη ότι μια τέτοια εξαίρεση δεν θα έθετε σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

Σε περίπτωση τέτοιας εξαίρεσης, οι εξαιρεθέντες φορείς ύδρευσης διενεργούν τακτική παρακολούθηση σύμφωνα με το άρθρο 13.

Άρθρο 10

Εκτίμηση κινδύνου των οικιακών συστημάτων διανομής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση κινδύνου των οικιακών συστημάτων διανομής. Η εν λόγω εκτίμηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) γενική ανάλυση των δυνητικών κινδύνων που συνδέονται με τα οικιακά συστήματα διανομής και με τα σχετικά προϊόντα και υλικά, και του κατά πόσον οι εν λόγω δυνητικοί κίνδυνοι επηρεάζουν την ποιότητα του νερού στο σημείο όπου αυτό βγαίνει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης· αυτή η γενική ανάλυση δεν συνεπάγεται ανάλυση μεμονωμένων ιδιοκτησιών· και
 - β) παρακολούθηση των παραμέτρων που παρατίθενται στο παράρτημα I μέρος Δ, στις εγκαταστάσεις όπου εντοπίστηκαν συγκεκριμένοι κίνδυνοι για την ποιότητα του νερού και την ανθρώπινη υγεία κατά τη γενική ανάλυση που διενεργείται σύμφωνα με το στοιχείο α).

Σχετικά με τη *Legionella* ή τον μόλυβδο, τα κράτη μέλη μπορούν να εστιάσουν σε εγκαταστάσεις προτεραιότητας την παρακολούθηση που αναφέρεται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου.

2. Όταν τα κράτη μέλη καταλήγουν στο συμπέρασμα, βάσει της γενικής ανάλυσης που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), ότι υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία από οικιακά συστήματα διανομής ή από τα σχετικά προϊόντα και υλικά, ή όταν η παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) αποδεικνύει ότι οι παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα I μέρος Δ δεν πληρούνται, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για να αποκλείσουν ή να περιορίσουν τον κίνδυνο να μην τηρηθούν οι παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα I μέρος Δ.

Σχετικά με τη *Legionella*, τα μέτρα αυτά στοχεύουν τουλάχιστον τις εγκαταστάσεις προτεραιότητας.

3. Προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι που συνδέονται με την οικιακή διανομή σε όλα τα οικιακά συστήματα διανομής, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εξετάζονται όλα τα ακόλουθα μέτρα και ότι λαμβάνονται όσα μέτρα κρίνονται σχετικά:
- α) ενθάρρυνση των ιδιοκτητών δημοσίων και ιδιωτικών εγκαταστάσεων να προβούν σε εκτίμηση κινδύνου του οικιακού συστήματος διανομής·

- β) ενημέρωση των καταναλωτών και των ιδιοκτητών δημόσιων και ιδιωτικών εγκαταστάσεων για τη λήψη μέτρων με σκοπό την εξάλειψη ή τον περιορισμό του κινδύνου μη τήρησης των ποιοτικών προδιαγραφών για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης λόγω του οικιακού συστήματος διανομής·
- γ) συμβουλές προς τους καταναλωτές σχετικά με τις συνθήκες κατανάλωσης και χρήσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και σχετικά με τυχόν ενέργειες για την αποφυγή της επανεμφάνισης των εν λόγω κινδύνων·
- δ) προώθηση της κατάρτισης για υδραυλικούς και άλλους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα οικιακά συστήματα διανομής και την εγκατάσταση δομικών προϊόντων και υλικών που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης·
- ε) σχετικά με τη *Legionella*, διασφάλιση της εφαρμογής αποτελεσματικών και αναλογικών προς τον κίνδυνο μέτρων ελέγχου και διαχείρισης για την πρόληψη και την αντιμετώπιση τυχόν εκδηλώσεων της νόσου· και
- στ) σχετικά με το μόλυβδο, εφόσον είναι οικονομικά και τεχνικά εφικτό, εφαρμογή μέτρων για την αντικατάσταση εξαρτημάτων από μόλυβδο στα υφιστάμενα οικιακά συστήματα διανομής.

Άρθρο 11

Ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 4, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα υλικά που προορίζονται για χρήση σε νέες εγκαταστάσεις ή, όταν πρόκειται για έργα επισκευής ή ανακατασκευής, σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις, για την άντληση, την επεξεργασία, την αποθήκευση ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και που έρχονται σε επαφή με το εν λόγω νερό δεν:

- α) θέτουν σε κίνδυνο άμεσα ή έμμεσα την προστασία της ανθρώπινης υγείας, όπως προβλέπει η παρούσα οδηγία·
- β) επηρεάζουν αρνητικά το χρώμα, την οσμή ή τη γεύση του νερού·
- γ) ενισχύουν την ανάπτυξη μικροβίων·
- δ) επιμολύνουν το νερό σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναγκαία για τον επιδιωκόμενο σκοπό του υλικού.

2. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παραγράφου 1, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση των ειδικών ελάχιστων υγειονομικών απαιτήσεων για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης με βάση τις αρχές που ορίζονται στο παράρτημα V. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις θεσπίζονται:

- α) έως τις 12 Ιανουαρίου 2024 μεθοδολογίες για τον έλεγχο και την αποδοχή των αρχικών ουσιών, των συνθέσεων και των συστατικών που θα συμπεριληφθούν στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών, περιλαμβανομένων συγκεκριμένων ορίων μετανάστευσης και των επιστημονικών προϋποθέσεων σε σχέση με ουσίες ή υλικά·
- β) έως τις 12 Ιανουαρίου 2025, βάσει καταλόγων που περιλαμβάνουν ημερομηνίες λήξης και έχουν συνταχθεί από τον ECHA, ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών για κάθε ομάδα υλικών, ήτοι οργανικά, τσιμεντοειδή, μεταλλικά, επισμαλτωμένα και κεραμικά ή άλλα ανόργανα υλικά, που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παραγωγή υλικών ή προϊόντων σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των όρων χρήσης τους και των ορίων μετανάστευσης, που πρέπει να καθορίζονται βάσει των μεθοδολογιών που θεσπίζονται δυνάμει του στοιχείου α) του παρόντος εδαφίου και λαμβανομένων υπόψη των παραγράφων 3 και 4·
- γ) έως τις 12 Ιανουαρίου 2024, διαδικασίες και μεθόδους για τη δοκιμή και την αποδοχή τελικών υλικών, όπως χρησιμοποιούνται σε προϊόν παρασκευασμένο από υλικά ή συνδυασμούς αρχικών ουσιών ή συστατικών στοιχείων στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους, συμπεριλαμβανομένων:
 - i) του προσδιορισμού των σχετικών ουσιών και άλλων παραμέτρων, όπως θολότητα, γεύση, οσμή, χρώμα, ολικό οργανικό άνθρακα, απελευθέρωση μη αναμενόμενων ουσιών και ενίσχυση της ανάπτυξης μικροβίων, που πρέπει να εξετάζονται στη δοκιμή μετανάστευσης·
 - ii) μεθόδων δοκιμής για τη διαπίστωση των επιπτώσεων στην ποιότητα του νερού, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών ευρωπαϊκών προτύπων·
 - iii) κριτηρίων επιτυχίας/αποτυχίας των αποτελεσμάτων των δοκιμών, τα οποία λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τους συντελεστές μετατροπής για την εκτίμηση της μετανάστευσης ουσιών σε εκτιμώμενα στη βρύση επίπεδα και τους όρους εφαρμογής ή χρήσης, κατά περίπτωση.

Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 22.

3. Οι πρώτοι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι που θα εγκριθούν σύμφωνα με την παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) βασίζονται, μεταξύ άλλων, στους υφιστάμενους εθνικούς θετικούς καταλόγους, σε άλλες υφιστάμενες εθνικές διατάξεις και στις εκτιμήσεις κινδύνου που οδήγησαν στην κατάρτιση των εθνικών αυτών καταλόγων. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στον ECHA τυχόν υφιστάμενους εθνικούς θετικούς καταλόγους, άλλες διατάξεις και διαθέσιμα έγγραφα αξιολόγησης το αργότερο έως τις 12 Ιουλίου 2021.

Ο ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος αρχικών ουσιών για τα οργανικά υλικά λαμβάνει υπόψη τον κατάλογο που κατήρτισε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1935/2004.

4. Οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι περιλαμβάνουν μόνο τις αρχικές ουσίες, συνθέσεις ή συστατικά που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β).

Οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι περιλαμβάνουν ημερομηνίες λήξης που καθορίζονται βάσει σύστασης του ECHA. Οι ημερομηνίες λήξης καθορίζονται ιδίως βάσει των επικινδύνων ιδιοτήτων των ουσιών, της ποιότητας των υποκείμενων εκτιμήσεων κινδύνου, και του βαθμού που οι εν λόγω εκτιμήσεις κινδύνου είναι ενημερωμένες. Οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν μεταβατικές διατάξεις.

Βάσει των γνωμοδοτήσεων του ECHA που αναφέρονται στην παράγραφο 6, η Επιτροπή επανεξετάζει και επικαιροποιεί τακτικά, όπου είναι αναγκαίο, τις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), σύμφωνα με τις τελευταίες επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις.

Η πρώτη επανεξέταση ολοκληρώνεται εντός 15 ετών από την έγκριση του πρώτου ευρωπαϊκού θετικού καταλόγου.

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι κάθε σχετική πράξη ή εντολή τυποποίησης, που εκδίδει δυνάμει άλλης ενωσιακής νομοθεσίας, είναι σύμφωνη με την παρούσα οδηγία.

5. Για τον σκοπό της συμπερίληψης ή της αφαίρεσης από τους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών, οι οικονομικοί φορείς ή οι σχετικές αρχές υποβάλλουν αιτήσεις στον ECHA.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 21, με σκοπό τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας, θεσιάζοντας διαδικασία, περιλαμβανομένων των απαιτήσεων πληροφοριών, για τη διαδικασία αίτησης. Η διαδικασία διασφαλίζει ότι οι αιτήσεις συνοδεύονται από εκτιμήσεις κινδύνου και ότι οι οικονομικοί φορείς ή οι σχετικές αρχές παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την εκτίμηση κινδύνου σε συγκεκριμένο μορφότυπο.

6. Η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του ECHA η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 γνωμοδοτεί για κάθε αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 5 εντός προθεσμίας που καθορίζεται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο. Στις εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις μπορούν επίσης να περιλαμβάνονται περαιτέρω διαδικαστικές διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία αίτησης και την παροχή γνωμοδοτήσεων από την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του ECHA.

7. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι τα προϊόντα που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις ειδικές ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις της παραγράφου 2 πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διατίθενται στην αγορά για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας μόνο τα προϊόντα αυτά που προορίζονται για επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τα οποία χρησιμοποιούν τελικά υλικά εγκεκριμένα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη, ιδίως όταν απαιτείται βάσει της ποιότητας συγκεκριμένου, τοπικού, ακατέργαστου νερού, να εγκρίνουν αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα για τη χρήση τελικών υλικών σε ειδικές ή δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 193 ΣΛΕΕ. Τα μέτρα αυτά κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 εφαρμόζεται στα προϊόντα που καλύπτονται από το παρόν άρθρο.

8. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 προκειμένου να συμπληρώσει την παρούσα οδηγία, με τον καθορισμό κατάλληλης διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης που εφαρμόζεται σε προϊόντα που καλύπτονται από το παρόν άρθρο βάσει των εννοιών του παραρτήματος II της απόφασης αριθ. 768/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁰⁾. Κατά τον προσδιορισμό της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης που πρέπει να χρησιμοποιηθεί, η Επιτροπή διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την αρχή της αναλογικότητας. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή λαμβάνει ως σημείο εκκίνησης το σύστημα αξιολόγησης και επαλήθευσης της σταθερότητας της απόδοσης 1+ που καθορίζεται στο παράρτημα V του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011, ή διαδικασία γενικώς ισοδύναμη, εκτός εάν αυτό θα ήταν δυσανάλογο. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο περιλαμβάνουν επίσης κανόνες για τον ορισμό των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, όταν αυτοί συμμετέχουν στις αντίστοιχες διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

9. Εν αναμονή της έκδοσης των εκτελεστικών πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν εθνικά μέτρα για ειδικές ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για τα υλικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα συμμορφώνονται με τους κανόνες της ΣΛΕΕ.

10. Η Επιτροπή ζητά από έναν ή περισσότερους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να καταρτίσουν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο για την ομοιόμορφη δοκιμή και αξιολόγηση των προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³¹⁾, προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με το παρόν άρθρο.

11. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 προκειμένου να συμπληρώσει την παρούσα οδηγία, θεσπίζοντας εναρμονισμένες προδιαγραφές για μια εμφανή, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση η οποία χρησιμοποιείται για να δηλωθεί ότι τα προϊόντα σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

12. Η Επιτροπή, το αργότερο έως τις 12 Ιανουαρίου 2032, επανεξετάζει τη λειτουργία του συστήματος, όπως ορίζει το παρόν άρθρο και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, βάσει της εμπειρίας που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011, στην οποία αξιολογεί κατά πόσον:

- α) η ανθρώπινη υγεία όσον αφορά τα θέματα που καλύπτονται από το παρόν άρθρο προστατεύεται επαρκώς σε όλη την Ένωση·
- β) η εσωτερική αγορά για τα προϊόντα σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης λειτουργεί ορθά·
- γ) υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω νομοθετική πρόταση σχετικά με τα θέματα που καλύπτονται από το παρόν άρθρο.

Άρθρο 12

Ελάχιστες απαιτήσεις για τις χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα διήθησης που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 4, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα διήθησης που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης δεν:

- α) θέτουν σε κίνδυνο άμεσα ή έμμεσα την προστασία της ανθρώπινης υγείας, όπως προβλέπει η παρούσα οδηγία·

⁽³⁰⁾ Απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για κοινό πλαίσιο εμπορίας των προϊόντων και για την κατάργηση της απόφασης 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 82).

⁽³¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 12).

- β) επηρεάζουν αρνητικά το χρώμα, την οσμή ή τη γεύση του νερού·
 - γ) ενισχύουν ακούσια την ανάπτυξη μικροβίων·
 - δ) ρυπαίνουν το νερό σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναγκαία για τον επιδιωκόμενο σκοπό.
2. Για την εθνική εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 4 παράγραφος 2.

3. Δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012 και με τη χρήση των σχετικών ευρωπαϊκών προτύπων για συγκεκριμένες χημικές ουσίες επεξεργασίας ή μέσα διήθησης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η καθαρότητα των χημικών ουσιών επεξεργασίας και των μέσων διήθησης έχει αξιολογηθεί και ότι η ποιότητα αυτών των χημικών ουσιών και των μέσων διήθησης είναι εγγυημένη.

Άρθρο 13

Παρακολούθηση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι παρακολουθείται τακτικά η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα II, μέρη Α και Β, προκειμένου να ελέγχεται αν το νερό που διατίθεται στους καταναλωτές πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, και ιδίως τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5. Δείγματα νερού ανθρώπινης κατανάλωσης τα οποία είναι αντιπροσωπευτικά της ποιότητάς του λαμβάνονται καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

2. Για την τήρηση των υποχρεώσεων της παραγράφου 1, κατάλληλα προγράμματα παρακολούθησης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης καταρτίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II μέρος Α. Τα εν λόγω προγράμματα παρακολούθησης είναι εξειδικευμένα για κάθε σύστημα υδροδότησης, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας και των συστημάτων υδροδότησης και αποτελούνται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α, Β και Γ, και των παραμέτρων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, σύμφωνα με το παράρτημα II και, όταν διενεργείται εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 9 και το παράρτημα II μέρος Γ, εκτός εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει ότι μία από τις εν λόγω παραμέτρους μπορεί να αφαιρεθεί από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) ή το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο α)·
- β) παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Δ για τους σκοπούς της εκτίμησης κινδύνου των οικιακών συστημάτων διανομής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- γ) παρακολούθηση των ουσιών και των ενώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 8 του παρόντος άρθρου·
- δ) παρακολούθηση για τους σκοπούς του εντοπισμού πηγών κινδύνου και επικίνδυνων συμβάντων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)·
- ε) επιχειρησιακή παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με το παράρτημα II, μέρος Α, σημείο 3.

3. Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές και συμμορφώνονται με τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος II μέρος Δ.

4. Τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με τις προδιαγραφές ανάλυσης παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα III, σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

- α) αντί των μεθόδων ανάλυσης που καθορίζονται στο παράρτημα III μέρος Α, είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικές μέθοδοι ανάλυσης, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι τα λαμβανόμενα αποτελέσματα είναι τουλάχιστον εξίσου αξιόπιστα με εκείνα των μεθόδων που καθορίζονται στο παράρτημα III μέρος Α, με διαβίβαση στην Επιτροπή όλων των σχετικών πληροφοριών που αφορούν τις εν λόγω μεθόδους και την ισοδυναμία τους·
- β) για τις παραμέτρους του παραρτήματος III μέρος Β, είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται οποιαδήποτε μέθοδος ανάλυσης, εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις που παρατίθενται εκεί.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται συμπληρωματική κατά περίπτωση παρακολούθηση για τις ουσίες και τους μικροοργανισμούς για τους οποίους δεν καθορίζεται παραμετρική τιμή σύμφωνα με το άρθρο 5, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστευτεί ότι οι ουσίες ή οι οργανισμοί αυτοί ενδέχεται να υπάρχουν σε αριθμούς ή συγκεντρώσεις που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

6. Έως τις 12 Ιανουαρίου 2024, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με την έγκριση μεθοδολογίας για τη μέτρηση των μικροπλαστικών και με σκοπό τη συμπερίληψή τους στον κατάλογο επιτήρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην εν λόγω παράγραφο.

7. Έως τις 12 Ιανουαρίου 2024, η Επιτροπή καταρτίζει τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις μεθόδους ανάλυσης για την παρακολούθηση των υπερ- και πολυφθοροακυλιωμένων ουσιών υπό τις παραμέτρους «Σύνολο PFAS» και «Άθροισμα των PFAS», συμπεριλαμβανομένων των ορίων ανίχνευσης, των παραμετρικών τιμών και της συχνότητας της δειγματοληψίας.

8. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση καταλόγου επιτήρησης για την αντιμετώπιση των ουσιών ή ενώσεων που προκαλούν ανησυχία στη δημόσια ή την επιστημονική κοινότητα για λόγους υγείας («κατάλογος επιτήρησης»), όπως των φαρμακευτικών προϊόντων, των ενώσεων με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη και των μικροπλαστικών.

Ουσίες και ενώσεις προστίθενται στον κατάλογο επιτήρησης όταν είναι πιθανόν να είναι παρούσες στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και θα μπορούσαν να συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή χρησιμοποιεί, ιδίως, επιστημονικές έρευνες του ΠΟΥ. Η προσθήκη οποιασδήποτε νέας ουσίας ή ένωσης αιτιολογείται δεόντως βάσει των άρθρων 1 και 4.

Η β-οιστραδιόλη και η εννεύλοφαινόλη περιλαμβάνονται στον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, δεδομένων των ιδιοτήτων ενδοκρινικού διαταράκτη και των κινδύνων που παρουσιάζουν για την ανθρώπινη υγεία. Ο πρώτος κατάλογος επιτήρησης καταρτίζεται έως τις 12 Ιανουαρίου 2022.

Ο κατάλογος επιτήρησης περιλαμβάνει μια καθοδηγητική τιμή για κάθε ουσία ή ένωση και όπου απαιτείται πιθανή μέθοδο ανάλυσης που δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν απαιτήσεις παρακολούθησης όσον αφορά την πιθανή παρουσία των ουσιών ή των ενώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, σε σχετικά σημεία της αλυσίδας υδροδότησης για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 1, 2 και 3 της παρούσας οδηγίας και μπορούν να χρησιμοποιούν τα δεδομένα παρακολούθησης που συλλέγονται σύμφωνα με τις οδηγίες 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ, ή άλλη σχετική ενωσιακή νομοθεσία, προκειμένου να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των απαιτήσεων παρακολούθησης.

Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης περιλαμβάνονται στα σύνολα δεδομένων, που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), μαζί με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

Όταν ουσία ή ένωση που περιλαμβάνεται στον κατάλογο επιτήρησης ανιχνεύεται, δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 ή του πέμπτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, σε συγκεντρώσεις που υπερβαίνουν τις καθοδηγητικές τιμές που ορίζονται στον κατάλογο επιτήρησης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εξετάζονται τα ακόλουθα μέτρα και ότι λαμβάνονται όσα μέτρα από αυτά θεωρούνται σχετικά:

- α) προληπτικά μέτρα, μέτρα μετριασμού ή κατάλληλη παρακολούθηση στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας ή στο ακατέργαστο νερό όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ)·
- β) υποχρέωση των φορέων ύδρευσης να παρακολουθούν τις εν λόγω ουσίες ή ενώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α)·
- γ) υποχρέωση των φορέων ύδρευσης να ελέγχουν εάν η επεξεργασία επαρκεί για την επίτευξη της καθοδηγητικής τιμής, και, όπου απαιτείται, να βελτιστοποιούν την επεξεργασία· και
- δ) επανορθωτικές ενέργειες σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 6, όταν τα κράτη μέλη κρίνουν αναγκαία την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο εκδίδονται σύμφωνα με την εξεταστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 22.

Άρθρο 14

Επανορθωτικές ενέργειες και περιορισμοί χρήσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διερευνάται αμέσως κάθε παράλειψη της τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 ώστε να εντοπίζονται τα αίτια.

2. Εάν, παρά τα μέτρα που λαμβάνονται για να τηρηθούν οι υποχρεώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εξακολουθεί να μην πληροί τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, και με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται, το ταχύτερο δυνατόν, οι απαιτούμενες επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του εν λόγω νερού, και δίνει προτεραιότητα στην εφαρμογή τους, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τον βαθμό υπέρβασης της σχετικής παραμετρικής τιμής και τον συνδεόμενο δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Δ, οι επανορθωτικές ενέργειες περιλαμβάνουν τα μέτρα που παρατίθενται στο άρθρο 10 παράγραφος 3.

3. Ανεξαρτήτως του αν έχει σημειωθεί ή όχι μη συμμόρφωση με τις παραμετρικές τιμές, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι απαγορεύεται η υδροδότηση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο αποτελεί δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία ή ότι περιορίζεται η χρήση του εν λόγω νερού ή ότι αναλαμβάνονται όλες οι άλλες επανορθωτικές ενέργειες που απαιτούνται για να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία.

Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι η μη τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων για τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α και Β συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, εκτός εάν η αρμόδια αρχή θεωρεί τη μη τήρηση της παραμετρικής τιμής ως ασήμαντη.

4. Στις περιπτώσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 2 και 3, όταν η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών θεωρείται ότι συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, τα κράτη μέλη λαμβάνουν το συντομότερο δυνατόν όλα τα ακόλουθα μέτρα:

- α) ειδοποιούν όλους τους θιγόμενους καταναλωτές για τον δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, καθώς και για τα αίτιά του, για την υπέρβαση της παραμετρικής τιμής και για τις επανορθωτικές ενέργειες που λαμβάνονται, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης ή των περιορισμών χρήσης ή άλλων ενεργειών·
- β) παρέχουν, και επικαιροποιούν τακτικά, τις απαραίτητες συμβουλές προς τους καταναλωτές σχετικά με τις προϋποθέσεις κατανάλωσης και χρήσης του νερού, με ιδιαίτερη μέριμνα για τις πληθυσμιακές ομάδες που εμφανίζουν αυξημένο κίνδυνο για την υγεία τους που σχετίζεται με το νερό· και
- γ) ενημερώνουν τους καταναλωτές όταν εξακριβωθεί ότι έχει πάψει να υφίσταται δυνητικός κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και τους πληροφορούν ότι έχει αποκατασταθεί η κανονική υδροδότηση.

5. Οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς αποφασίζουν ποιες ενέργειες δυνάμει της παραγράφου 3 θα αναληφθούν, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία οι οποίοι θα προέκυπταν από τυχόν διακοπή της υδροδότησης ή περιορισμό της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

6. Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών ή των προδιαγραφών του παραρτήματος I μέρος Γ, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον αυτή η μη τήρηση δημιουργεί κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, εφόσον αυτό απαιτείται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Άρθρο 15

Παρεκκλίσεις

1. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Β ή που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, μέχρις ενός ανώτατου ορίου που καθορίζουν τα ίδια, εφόσον η παρέκκλιση δεν συνεπάγεται πιθανό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και εφόσον η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη συγκεκριμένη περιοχή δεν μπορεί να εξασφαλισθεί με άλλον εύλογο τρόπο. Οι σχετικές παρεκκλίσεις περιορίζονται στα ακόλουθα:

- α) μία νέα λεκάνη απορροής για την υδροληψία νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
- β) μία νέα πηγή ρύπανσης εντοπίζεται στη λεκάνη απορροής για την υδροληψία νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ή παράμετροι που πρόσφατα διερευνήθηκαν ή ανιχνεύθηκαν· ή
- γ) μία απρόβλεπτη και έκτακτη κατάσταση σε υπάρχουσα λεκάνη απορροής για την υδροληψία νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που θα μπορούσε να οδηγήσει σε προσωρινή περιορισμένη υπέρβαση των παραμετρικών τιμών.

Οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο είναι όσο το δυνατόν μικρότερης διάρκειας και δεν υπερβαίνουν την τριετία. Προς το τέλος της περιόδου παρεκκλίσεως τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επανεξέταση, προκειμένου να καθορισθεί κατά πόσον έχει σημειωθεί ικανοποιητική πρόοδος.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν δεύτερη παρέκκλιση όσον αφορά τα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου. Όταν κράτος μέλος προτίθεται να παραχωρήσει δεύτερη παρέκκλιση, γνωστοποιεί στην Επιτροπή τα αποτελέσματα της επανεξέτασης και τους λόγους για την απόφασή του για παραχώρηση δεύτερης παρέκκλισης. Η διάρκεια της εν λόγω δεύτερης παρέκκλισης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη.

2. Οποιαδήποτε παρέκκλιση χορηγείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 συνοδεύεται από τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) οι λόγοι της παρέκκλισης·
 - β) η συγκεκριμένη παράμετρος, προηγούμενα σχετικά αποτελέσματα της παρακολούθησης και ανώτατη επιτρεπόμενη παραμετρική τιμή βάσει της παρέκκλισης·
 - γ) η γεωγραφική περιοχή, η ημερησίως παρεχόμενη ποσότητα νερού, ο θιγόμενος πληθυσμός, καθώς και κατά πόσον θίγεται κάποιος σχετικός υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων·
 - δ) κατάλληλο σύστημα παρακολούθησης, με αυξημένη συχνότητα παρακολούθησης, εφόσον απαιτείται·
 - ε) σύνοψη του προγράμματος των απαιτούμενων επανορθωτικών ενεργειών, συμπεριλαμβανομένου χρονοδιαγράμματος εργασιών, εκτίμησης κόστους και διατάξεων για την επανεξέταση· και
 - στ) η διάρκεια της παρέκκλισης.
3. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση της παραμετρικής τιμής είναι ασήμαντη, και εφόσον οι ενέργειες που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 επαρκούν για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα εντός 30 ημερών, οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να προσδιορίζονται με την παρέκκλιση.

Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι σχετικοί φορείς καθορίζουν κατά την παρέκκλιση μόνον την ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή της συγκεκριμένης παραμέτρου καθώς και τον επιτρεπόμενο χρόνο για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

4. Αν για συγκεκριμένη υδροδότηση μια παραμετρική τιμή δεν τηρήθηκε για περισσότερες από 30 ημέρες συνολικά κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών, η προσφυγή στην παράγραφο 3 δεν είναι πλέον δυνατή.
5. Κράτος μέλος που έχει χορηγήσει παρέκκλιση, όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο, εξασφαλίζει ότι ο πληθυσμός τον οποίο επηρεάζει κάθε τέτοια παρέκκλιση ενημερώνεται αμέσως και με τον κατάλληλο τρόπο για την εν λόγω παρέκκλιση και τους όρους της. Επιπλέον, το κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι, εφόσον απαιτείται, παρέχονται οδηγίες σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες η παρέκκλιση ενδέχεται να δημιουργήσει ειδικούς κινδύνους.

Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν ισχύουν σε περιπτώσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 3, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν διαφορετικά.

6. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία.

Άρθρο 16

Πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 της οδηγίας 2000/60/EK και των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις τοπικές, περιφερειακές και πολιτιστικές πλευρές και συνθήκες της διανομής νερού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση ή διατήρηση της πρόσβασης στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης για όλους, ιδίως για τις ευάλωτες και τις περιθωριοποιημένες ομάδες, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη.

Για αυτόν τον σκοπό, τα κράτη μέλη:

- α) εντοπίζουν άτομα χωρίς πρόσβαση, ή με περιορισμένη πρόσβαση, σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, περιλαμβανομένων ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων, και λόγους για αυτή την έλλειψη πρόσβασης·
- β) αξιολογούν τις δυνατότητες βελτίωσης της πρόσβασης των ατόμων αυτών·
- γ) ενημερώνουν αυτούς τους ανθρώπους για τις δυνατότητες σύνδεσης με το δίκτυο διανομής ή για εναλλακτικά μέσα πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης· και
- δ) λαμβάνουν μέτρα τα οποία θεωρούν αναγκαία και κατάλληλα για τη διασφάλιση της πρόσβασης των ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

2. Προκειμένου να προωθηθεί η χρήση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που παρέχεται από τη βρύση, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την εγκατάσταση σχετικού εξοπλισμού σε εξωτερικούς και εσωτερικούς δημόσιους χώρους, όπου είναι τεχνικά εφικτό, κατά τρόπο αναλογικό προς την ανάγκη λήψης τέτοιων μέτρων και λαμβάνοντας υπόψη ειδικές τοπικές συνθήκες, όπως το κλίμα και τη γεωγραφία.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα για την προώθηση της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που παρέχεται από τη βρύση:

- α) ενημέρωση για τον πλησιέστερο εξοπλισμό σε εξωτερικούς ή σε εσωτερικούς χώρους·
- β) πραγματοποίηση εκστρατειών ενημέρωσης των πολιτών σχετικά με την ποιότητα του νερού αυτού·
- γ) προώθηση της παροχής τέτοιου νερού από τις δημόσιες υπηρεσίες και τα δημόσια κτίρια·
- δ) προώθηση της παροχής τέτοιου νερού, δωρεάν ή με καταβολή χαμηλού αντιτίμου εξυπηρέτησης, για τους πελάτες σε εστιατόρια, καντίνες και υπηρεσίες τροφοδοσίας.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διευκολύνεται η παροχή της απαραίτητης βοήθειας, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη, προς τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 17

Πληροφόρηση του κοινού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διατίθενται επαρκείς, επικαιροποιημένες πληροφορίες για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το παράρτημα IV, τηρουμένης παράλληλα της ισχύουσας νομοθεσίας περί προστασίας των δεδομένων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα άτομα στα οποία παρέχεται νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, λαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες τακτικά, και τουλάχιστον μία φορά ανά έτος, χωρίς να χρειαστεί να τις ζητήσουν και στην καταλληλότερη και πλέον προσβάσιμη μορφή, για παράδειγμα μαζί με τον λογαριασμό τους ή με ψηφιακά μέσα, όπως έξυπνες εφαρμογές,:

- α) πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, περιλαμβανομένων των ενδεικτικών παραμέτρων·
 - β) την τιμή του παρεχόμενου νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ανά λίτρο και ανά κυβικό μέτρο·
 - γ) τον όγκο που καταναλώνεται από το νοικοκυριό, τουλάχιστον ανά έτος ή ανά περίοδο τιμολόγησης, μαζί με τις ετήσιες τάσεις για την κατανάλωση των νοικοκυριών, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό και μόνο εάν οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες στον φορέα ύδρευσης·
 - δ) σύγκριση της ετήσιας κατανάλωσης νερού του νοικοκυριού με τη μέση κατανάλωση των νοικοκυριών, κατά περίπτωση σύμφωνα με το στοιχείο γ)·
 - ε) σύνδεσμο προς τον ιστότοπο που περιέχει τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/ΕΚ και 2007/2/ΕΚ.

Άρθρο 18

Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/ΕΚ και 2007/2/ΕΚ, τα κράτη μέλη, με την υποστήριξη του ΕΟΠ:

- α) δημιουργούν, έως τις 12 Ιανουαρίου 2029, και επικαιροποιούν ανά εξαετία στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων με πληροφορίες σχετικά με μέτρα που λαμβάνουν για να βελτιώσουν την πρόσβαση στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και να προωθήσουν τη χρήση του σύμφωνα με το άρθρο 16, και για το ποσοστό του πληθυσμού τους που έχει πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης· σε αυτό δεν περιλαμβάνεται το εμφιαλωμένο και το τοποθετημένο σε δοχεία νερό·
- β) δημιουργούν, έως τις 12 Ιουλίου 2027, και επικαιροποιούν ανά εξαετία στη συνέχεια, ένα σύνολο δεδομένων που περιέχει πληροφορίες σχετικά με την εκτίμηση κινδύνου και τη διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας σύμφωνα με το άρθρο 8 και δημιουργούν έως τις 12 Ιανουαρίου 2029, και επικαιροποιούν ανά εξαετία στη συνέχεια, ένα σύνολο δεδομένων που περιέχει πληροφορίες σχετικά με την εκτίμηση κινδύνου των οικιακών συστημάτων διανομής σύμφωνα με το άρθρο 10, περιλαμβανομένων των ακόλουθων στοιχείων:

- i) πληροφορίες σχετικά με τις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)·
 - ii) τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) και του άρθρου 10 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)· και
 - iii) συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 4 και του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, περιλαμβανομένων πληροφοριών για το είδος των μέτρων που λαμβάνονται και την πρόοδο που επιτυγχάνεται δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 στοιχείο στ)·
- γ) δημιουργούν, και στη συνέχεια επικαιροποιούν ετησίως, σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει τα αποτελέσματα παρακολούθησης σε περιπτώσεις υπέρβασης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α και Β, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 13, και πληροφορίες σχετικά με τις επανορθωτικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14·
- δ) δημιουργούν, και στη συνέχεια επικαιροποιούν ετησίως, σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με περιστατικά που αφορούν το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και τα οποία προκάλεσαν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, ανεξάρτητα από το κατά πόσον σημειώθηκε μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, και τα οποία διήρκεσαν περισσότερες από 10 συνεχόμενες ημέρες και επηρέασαν τουλάχιστον 1 000 άτομα, μαζί με τις αιτίες των περιστατικών αυτών και τις επανορθωτικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14· και
- ε) δημιουργούν, και επικαιροποιούν ετησίως στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιέχει πληροφορίες για όλες τις παρεκκλίσεις που χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, περιλαμβανομένων των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

Όπου είναι εφικτό, χρησιμοποιούνται υπηρεσίες χωρικών δεδομένων όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 4 της οδηγίας 2007/2/ΕΚ, προκειμένου να παρουσιαστούν τα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ο ΕΟΠ και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων έχουν πρόσβαση στα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Ο ΕΟΠ δημοσιεύει και επικαιροποιεί μια επισκόπηση που καλύπτει ολόκληρη την Ένωση, με βάση τα στοιχεία που συλλέγονται από τα κράτη μέλη, σε τακτική βάση ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής.

Η επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, δείκτες για εκροές, αποτελέσματα και επιπτώσεις της παρούσας οδηγίας, χάρτες επισκόπησης σε επίπεδο Ένωσης και εκθέσεις επισκόπησης των κρατών μελών.

4. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που διευκρινίζουν τη μορφή και τους τρόπους παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών απαιτήσεων σχετικά με τους δείκτες, τους ενωσιακούς χάρτες επισκόπησης και τις εκθέσεις επισκόπησης ανά κράτος μέλος, που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από το παρόν άρθρο για οποιονδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/2/ΕΚ.

Άρθρο 19

Αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας, έως τις 12 Ιανουαρίου 2035. Η αξιολόγηση αυτή βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα στοιχεία:

- α) την πείρα που αποκτάται μέσω της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
- β) τα σύνολα δεδομένων που δημιούργησαν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1, και τις ενωσιακές επισκοπήσεις που συντάσσονται από τον ΕΟΠ σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3·
- γ) συναφή επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά δεδομένα·
- δ) συστάσεις του ΠΟΥ, εφόσον διατίθενται.

2. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες πτυχές:

- α) την προσέγγιση βάσει κινδύνου, που περιγράφεται στο άρθρο 7·
- β) τις διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, που προβλέπονται στο άρθρο 16·

γ) τις διατάξεις περί των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο κοινό βάσει του άρθρου 17 και του παραρτήματος IV.

3. Η Επιτροπή, το αργότερο έως τις 12 Ιανουαρίου 2029, και μετέπειτα κατά περίπτωση, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τη δυνητική απειλή για τις πηγές νερού ανθρώπινης κατανάλωσης από τα μικροπλαστικά, τα φάρμακα και, εφόσον είναι αναγκαίο, από άλλους ρύπους αναδυόμενης ανησυχίας, και σχετικά με τους αντίστοιχους σχετιζόμενους δυνητικούς κινδύνους για την υγεία.

Άρθρο 20

Αναθεώρηση και τροποποίηση των παραρτημάτων

1. Τουλάχιστον κάθε πέντε έτη, η Επιτροπή επανεξετάζει τα παραρτήματα I και II υπό το πρίσμα της επιστημονικής και τεχνικής προόδου καθώς και της βάσει κινδύνου προσέγγισης των κρατών μελών ως προς την ασφάλεια του νερού που περιέχουν τα καταρτισμένα βάσει του άρθρου 18 σύνολα δεδομένων και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 για την τροποποίηση του παραρτήματος III όταν είναι αναγκαίο, ώστε να το προσαρμόζει στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 για την τροποποίηση της παραμετρικής τιμής της δισφαινόλης A στο παράρτημα I μέρος B, στον βαθμό που απαιτείται για την προσαρμογή της στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, ουσιαστικά με βάση τη συνεχιζόμενη επανεξέταση που πραγματοποιείται από την EFSA.

Άρθρο 21

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στα άρθρα 4 παράγραφος 3, 11 παράγραφος 5, 11 παράγραφος 8, 11 παράγραφος 11, 13 παράγραφος 6 και 20 παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 12 Ιανουαρίου 2021. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλει αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στα άρθρα 4 παράγραφος 3, 11 παράγραφος 5, 11 παράγραφος 8, 11 παράγραφος 11, 13 παράγραφος 6 και 20 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή ζητά τη γνώμη των εμπειρογνομόνων που ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 4 παράγραφος 3, 11 παράγραφος 5, 11 παράγραφος 8, 11 παράγραφος 11, 13 παράγραφος 6 και 20 παράγραφος 2 αρχίζει να ισχύει μόνον εφόσον δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν λήξει αυτή η προθεσμία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντίρρηση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 22

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 23

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες ποινές είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν, έως τις 12 Ιανουαρίου 2023, τους εν λόγω κανόνες και μέτρα στην Επιτροπή και ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τα αφορά.

Άρθρο 24

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με τα άρθρα 1 έως 18, το άρθρο 23 και τα παραρτήματα I έως IV, έως τις 12 Ιανουαρίου 2023. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές στην οδηγία που καταργείται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν πώς θα γίνει αυτή η παραπομπή και πώς θα διατυπωθεί αυτή η δήλωση.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 25

Μεταβατική περίοδος

1. Έως τις 12 Ιανουαρίου 2026 τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης συμμορφώνεται προς τις παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα I, μέρος Β, για τη δισφαινόλη-Α, τα χλωρικά, τα χλωριώδη, τα αλογονοοξικά οξέα, τη μικροκυστίνη-LR, το σύνολο PFAS, το άθροισμα των PFAS και το ουράνιο.
2. Έως τις 12 Ιανουαρίου 2026, οι φορείς ύδρευσης δεν υποχρεούνται να παρακολουθούν το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 13 για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 26

Κατάργηση

1. Η οδηγία 98/83/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα VI μέρος Α, καταργείται από τις 13 Ιανουαρίου 2023, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών, όπως προβλέπεται στο παράρτημα VI μέρος Β.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται παραπομπές στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος VII.

2. Οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 98/83/ΕΚ και εξακολουθούν να ισχύουν στις 12 Ιανουαρίου 2023 θα συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους. Μπορούν να ανανεωθούν σύμφωνα με το άρθρο 15 της παρούσας οδηγίας μόνο όταν δεν έχει ακόμη χορηγηθεί δεύτερη παρέκκλιση. Το δικαίωμα αίτησης προς την Επιτροπή για τρίτη παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/83/ΕΚ εξακολουθεί να εφαρμόζεται για δεύτερες παρεκκλίσεις που εξακολουθούν να ισχύουν στις 12 Ιανουαρίου 2021.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 28

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16ης Δεκεμβρίου 2020

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. M. SASSOLI

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. ROTH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Μέρος Α

Μικροβιολογικές παράμετροι

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Εντερόκοκκοι	0	αριθμός/100 ml	Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η μονάδα είναι: αριθμός/250 ml
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	αριθμός/100 ml	Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η μονάδα είναι: αριθμός/250 ml

Μέρος Β

Χημικές παράμετροι

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Ακρυλαμίδιο	0,10	μg/l	Η παραμετρική τιμή 0,10 μg/l αναφέρεται στη συγκέντρωση καταλοίπων μονομερούς στο νερό όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές περί μέγιστης μετανάστευσης από το αντίστοιχο πολυμερές όταν βρίσκεται σε επαφή με το νερό.
Αντιμόνιο	10	μg/l	
Αρσενικό	10	μg/l	
Βενζόλιο	1,0	μg/l	
Βενζο[α]πυρένιο	0,010	μg/l	
Δισφαινόλη Α	2,5	μg/l	
Βόριο	1,5	mg/l	Όταν η κύρια πηγή νερού του συγκεκριμένου συστήματος υδροδότησης είναι νερό αφαλάτωσης ή σε περιοχές όπου οι γεωλογικές συνθήκες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υψηλά επίπεδα βορίου στα υπόγεια ύδατα, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 2,4 mg/l.
Βρωμικά άλατα	10	μg/l	
Κάδμιο	5,0	μg/l	
Χλωρικά	0,25	mg/l	Όταν για την απολύμανση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης χρησιμοποιείται μέθοδος απολύμανσης που παράγει χλωρικά, ιδίως διοξείδιο του χλωρίου, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 0,70 mg/l. Ει δυνατόν, τα κράτη μέλη επιδιώκουν χαμηλότερη τιμή χωρίς να θίγεται η απολύμανση. Η παράμετρος αυτή μετράται μόνον όταν χρησιμοποιούνται τέτοιες μέθοδοι απολύμανσης.
Χλωριώδη	0,25	mg/l	Όταν για την απολύμανση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης χρησιμοποιείται μέθοδος απολύμανσης που παράγει χλωριώδη άλατα, ιδίως διοξείδιο του χλωρίου, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 0,70 mg/l. Ει δυνατόν, τα κράτη μέλη επιδιώκουν χαμηλότερη τιμή χωρίς να θίγεται η απολύμανση. Η παράμετρος αυτή μετράται μόνον όταν χρησιμοποιούνται τέτοιες μέθοδοι απολύμανσης.

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Χρώμιο	25	μg/l	Η παραμετρική τιμή 25 μg/l επιτυγχάνεται το αργότερο έως τις 12 Ιανουαρίου 2036. Η παραμετρική τιμή για το χρώμιο μέχρι την εν λόγω ημερομηνία είναι 50 μg/l.
Χαλκός	2,0	mg/l	
Κυανιούχα	50	μg/l	
1,2-Διχλωροαιθάνιο	3,0	μg/l	
Επιχλωροδρίνη	0,10	μg/l	Η παραμετρική τιμή 0,10 μg/l αναφέρεται στη συγκέντρωση καταλοίπων μονομερούς στο νερό όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές περί μέγιστης μετανάστευσης από το αντίστοιχο πολυμερές όταν βρίσκεται σε επαφή με το νερό.
Φθοριούχα	1,5	mg/l	
Αλογονοοξικά οξέα (HAA5)	60	μg/l	Η παράμετρος αυτή μετράται μόνον όταν για την απολύμανση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης χρησιμοποιούνται μέθοδοι απολύμανσης που μπορούν να δημιουργήσουν HAA. Αποτελεί άθροισμα των ακόλουθων πέντε αντιπροσωπευτικών ουσιών: μονοχλωρο-, διχλωρο- και τριχλωροοξικό οξύ, και μονο- και διβρωμοοξικό οξύ.
Μόλυβδος	5	μg/l	Η παραμετρική τιμή 5 μg/l επιτυγχάνεται το αργότερο έως τις 12 Ιανουαρίου 2036. Η παραμετρική τιμή για τον μόλυβδο μέχρι την εν λόγω ημερομηνία είναι 10 μg/l. Μετά την εν λόγω ημερομηνία, η παραμετρική τιμή των 5 μg/l τηρείται τουλάχιστον στο σημείο εισόδου στο οικιακό σύστημα διανομής. Για τους σκοπούς του άρθρου 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) εφαρμόζεται η παραμετρική τιμή των 5 μg/l στη βρύση.
Υδράργυρος	1,0	μg/l	
Μικροκυστίνη-LR	1,0	μg/l	Η παράμετρος αυτή μετράται μόνο όταν υπάρχει πιθανότητα ανάπτυξης φυτοπλαγκτού στο νερό στην πηγή υδροληψίας (αύξηση πυκνότητας κυανοβακτηριακών κυττάρων ή δυναμικού σχηματισμού φυτοπλαγκτού).
Νικέλιο	20	μg/l	

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Νιτρικά	50	mg/l	Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρείται ο όρος $[\text{νιτρικά ιόντα}]/50 + [\text{νιτρώδη ιόντα}]/3 \leq 1$, όπου οι αγκύλες υποδηλούν συγκεντρώσεις σε mg/l για τα νιτρικά ιόντα (NO_3) και για τα νιτρώδη ιόντα (NO_2), καθώς και ότι η παραμετρική τιμή 0,10 mg/l για τα νιτρώδη ιόντα τηρείται για το νερό που προέρχεται από εγκαταστάσεις επεξεργασίας.
Νιτρώδη	0,50	mg/l	Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρείται ο όρος $[\text{νιτρικά ιόντα}]/50 + [\text{νιτρώδη ιόντα}]/3 \leq 1$, όπου οι αγκύλες υποδηλούν συγκεντρώσεις σε mg/l για τα νιτρικά ιόντα (NO_3) και για τα νιτρώδη ιόντα (NO_2), καθώς και ότι η παραμετρική τιμή 0,10 mg/l για τα νιτρώδη ιόντα τηρείται για το νερό που προέρχεται από εγκαταστάσεις επεξεργασίας.
Παρασιτοκτόνα	0,10	μg/l	<p>Ως «παρασιτοκτόνα» νοούνται:</p> <ul style="list-style-type: none"> — οργανικά εντομοκτόνα, — οργανικά ζιζανιοκτόνα, — οργανικά μυκητοκτόνα, — οργανικά νηματωδοκτόνα, — οργανικά ακαρεοκτόνα, — οργανικά φυκοκτόνα, — οργανικά τρωκτικοκτόνα, — οργανικά γλινοκτόνα, — συναφή προϊόντα (μεταξύ άλλων, οι ρυθμιστές αύξεσης) <p>και οι μεταβολίτες τους, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, που θεωρούνται σχετικοί για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.</p> <p>Ένας μεταβολίτης παρασιτοκτόνου θεωρείται σχετικός για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, εάν υπάρχει λόγος να πιστευτεί ότι έχει εγγενείς ιδιότητες συγκρίσιμες με εκείνες της μητρικής ουσίας όσον αφορά τη στοχευόμενη παρασιτοκτόνο δράση του ή ότι γεννά (ο ίδιος ή τα προϊόντα μετατροπής του) κίνδυνο για την υγεία των καταναλωτών</p>
			<p>Η παραμετρική τιμή 0,10 μg/l ισχύει για κάθε επιμέρους παρασιτοκτόνο.</p> <p>Για τα aldrin (αλδρίνη), dieldrin (διελδρίνη), heptachlor (επταχλώριο) και heptachlor epoxide (εποξείδιο του επταχλωρίου), η παραμετρική τιμή είναι 0,030 μg/l.</p>

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
			<p>Τα κράτη μέλη καθορίζουν καθοδηγητική τιμή για τη διαχείριση της παρουσίας μη κρίσιμων μεταβολιτών παρασιτοκτόνων στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.</p> <p>Μόνον τα παρασιτοκτόνα των οποίων πιθανολογείται η παρουσία σε μία συγκεκριμένη υδροδότηση πρέπει να παρακολουθούνται.</p> <p>Με βάση τα δεδομένα που παρέχουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή μπορεί να δημιουργήσει μια βάση δεδομένων για παρασιτοκτόνα και τους σχετικούς μεταβολίτες τους, λαμβάνοντας υπόψη την πιθανή τους παρουσία στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.</p>
Σύνολο παρασιτοκτόνων	0,50	μg/l	Ως «σύνολο παρασιτοκτόνων» νοείται το άθροισμα όλων των επιμέρους παρασιτοκτόνων, όπως ορίζονται στην ανωτέρω σειρά, που ανιχνεύονται και προσδιορίζονται ποσοτικώς κατά τη διαδικασία παρακολούθησης.
Σύνολο PFAS	0,50	μg/l	Ως «σύνολο PFAS» νοείται το σύνολο των υπερ- και πολυφθοροαλκυλιωμένων ουσιών. Η παραμετρική τιμή αυτή εφαρμόζεται μόνο όταν καταρτιστούν τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για την παρακολούθηση της παραμέτρου αυτής σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7. Τα κράτη μέλη μπορούν στη συνέχεια να αποφασίσουν να χρησιμοποιούν είτε μία είτε και τις δύο παραμέτρους «Σύνολο PFAS» ή «Άθροισμα των PFAS».
Άθροισμα των PFAS	0,10	μg/l	Ως «άθροισμα των PFAS» νοείται το άθροισμα των υπερ- και πολυφθοροαλκυλιωμένων ουσιών που θεωρούνται πηγή ανησυχίας όσον αφορά το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και απαριθμούνται στο παράρτημα III μέρος Β σημείο 3. Πρόκειται για υποσύνολο ουσιών του «συνόλου PFAS» που περιέχουν ένα υπερφθοροαλκυλιωμένο τμήμα με τρία ή περισσότερα άτομα άνθρακα (δηλαδή —CnF2n-, n ≥ 3) ή ένα τμήμα υπερφθοροαλκυλαιθέρα με δύο ή περισσότερα άτομα άνθρακα (δηλαδή —CnF2nOCmF2m-, n και m ≥ 1).
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	0,10	μg/l	Άθροισμα συγκεντρώσεων των ακόλουθων συγκεκριμένων ενώσεων: βενζο[b]φθορανθένιο, βενζο[k]φθορανθένιο, βενζο[ghi]περυλένιο, και ινδENO[1,2,3-cd]πυρένιο.
Σελήνιο	20	μg/l	Για περιοχές όπου οι γεωλογικές συνθήκες θα μπορούσαν να οδηγούν σε υψηλά επίπεδα σελήνιου στα υπόγεια ύδατα, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 30 μg/l.

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Τετραχλωροαιθέριο και τριχλωροαιθέριο	10	μg/l	Άθροισμα συγκεντρώσεων των εν λόγω δύο παραμέτρων.
Ολικά τριαλογονομεθάνια	100	μg/l	Εάν είναι εφικτό, τα κράτη μέλη επιδιώκουν χαμηλότερη παραμετρική τιμή χωρίς να θίγεται η απολύμανση. Αποτελεί άθροισμα συγκεντρώσεων των ακόλουθων συγκεκριμένων ενώσεων: χλωροφόρμιο, βρωμοφόρμιο, διβρωμοχλωρομεθάνιο και βρωμοδιχλωρομεθάνιο.
Ουράνιο	30	μg/l	
Βινυλοχλωρίδιο	0,50	μg/l	Η παραμετρική τιμή 0,50 μg/l αναφέρεται στη συγκέντρωση καταλοίπων μονομερούς στο νερό όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές περί μέγιστης μετανάστευσης από το αντίστοιχο πολυμερές όταν βρίσκεται σε επαφή με το νερό.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1).

Μέρος Γ

Ενδεικτικές παράμετροι

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Αργίλιο	200	μg/l	
Αμμώνιο	0,50	mg/l	
Χλωριούχα	250	mg/l	Το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό.
<i>Clostridium perfringens</i> (περιλαμβανομένων των σπορίων)	0	Αριθμός/100 ml	Η παράμετρος αυτή μετράται αν αυτό επισημαίνεται στην εκτίμηση κινδύνου.
Χρώμα	Αποδεκτό για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Αγωγιμότητα	2 500	μS cm ⁻¹ στους 20 °C	Το νερό δεν πρέπει να είναι επιθετικό.
Συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου	≥ 6,5 και ≤ 9,5	μονάδες pH	Το νερό δεν πρέπει να είναι επιθετικό. Για το μη ανθρακούχο νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η κατώτατη τιμή μπορεί να μειώνεται σε 4,5 μονάδες pH. Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία και έχει φυσική περιεκτικότητα ή είναι τεχνητά εμπλουτισμένο με διοξείδιο του άνθρακα, η ελάχιστη τιμή μπορεί να είναι κατώτερη.
Σίδηρος	200	μg/l	
Μαγγάνιο	50	μg/l	
Οσμή	Αποδεκτή για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Οξειδωσιμότητα	5,0	mg/l O ₂	Η παράμετρος αυτή δεν χρειάζεται να μετράται εάν αναλύεται η παράμετρος TOC.
Θειικά	250	mg/l	Το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό.
Νάτριο	200	mg/l	
Γεύση	Αποδεκτή για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Αριθμός αποικιών σε 22 °C	Άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Κολοβακτηριοειδή	0	Αριθμός/100 ml	Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η μονάδα είναι: αριθμός/250 ml.
Ολικός οργανικός άνθρακας (TOC)	Άνευ ασυνήθους μεταβολής		Η παράμετρος αυτή δεν χρειάζεται να μετράται για παροχές κάτω των 10 000 m ³ ημερησίως.

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Θολότητα	Αποδεκτή για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		

Το νερό δεν πρέπει να είναι επιθετικό ή διαβρωτικό. Αυτό ισχύει ιδίως για νερό που υποβάλλεται σε επεξεργασία (απιονισμό, αποσκλήρυνση, επεξεργασία με μεμβράνες, αντίστροφη όσμωση κ.λπ.).

Όταν το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης παράγεται από επεξεργασία που απιονίζει ή αποσκληρύνει σημαντικά το νερό, μπορεί να προστίθενται άλατα ασβεστίου και μαγνησίου, ώστε να ρυθμιστεί το νερό, με σκοπό τη μείωση πιθανών αρνητικών επιπτώσεων στην υγεία, καθώς και τη διαβρωτικότητα ή επιθετικότητα του νερού και τη βελτίωση της γεύσης. Ελάχιστες συγκεντρώσεις ασβεστίου και μαγνησίου ή συνολικών διαλυμένων στερεών σε αποσκληρυμένο ή απιονισμένο νερό μπορούν να καθοριστούν λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του νερού που εισέρχεται στις εν λόγω διεργασίες.

Μέρος Δ

Παράμετροι που σχετίζονται με την εκτίμηση κινδύνου των συστημάτων οικιακής διανομής

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
<i>Legionella</i>	< 1 000	CFU/l	Αυτή η παραμετρική τιμή καθορίζεται για τους σκοπούς των άρθρων 10 και 14. Το ενδεχόμενο λήψης των μέτρων που προβλέπονται σε αυτά τα άρθρα θα μπορούσε να εξετάζεται ακόμη και κάτω από την παραμετρική τιμή, π.χ. σε περιπτώσεις εστιών μόλυνσης και κρουσμάτων. Στις περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να επιβεβαιώνεται η πηγή της μόλυνσης και να ταυτοποιείται το είδος της <i>Legionella</i> .
Μόλυβδος	10	μg/l	Αυτή η παραμετρική τιμή καθορίζεται για τους σκοπούς των άρθρων 10 και 14. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να επιτύχουν τη χαμηλότερη τιμή των 5 μg/l έως τις 12 Ιανουαρίου 2036.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Μέρος Α

Γενικοί στόχοι και προγράμματα παρακολούθησης για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Τα προγράμματα παρακολούθησης, τα οποία θεσπίστηκαν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 2, για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης:
 - α) επαληθεύουν αν τα μέτρα που εφαρμόζονται για τη διαχείριση των κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία σε ολόκληρη την αλυσίδα υδροδότησης από την υδροληψία, την επεξεργασία και την αποθήκευση έως τη διανομή είναι αποτελεσματικά και ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης στο σημείο τήρησης είναι υγιεινό και καθαρό·
 - β) παρέχουν πληροφορίες για την ποιότητα του νερού για ανθρώπινη κατανάλωση οι οποίες αποδεικνύουν ότι πληρούνται οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 4 και οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5·
 - γ) προσδιορίζουν τα καταλληλότερα μέσα για την ελαχιστοποίηση του κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία.

2. Προγράμματα παρακολούθησης που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν ένα –ή συνδυασμό– από τα ακόλουθα:
 - α) συλλογή και ανάλυση διακριτών δειγμάτων νερού·
 - β) μετρήσεις που καταγράφονται μέσω διαδικασίας συνεχούς παρακολούθησης.
 Επιπλέον, τα προγράμματα παρακολούθησης μπορεί να αποτελούνται από:
 - α) επιθεώρηση των αρχείων λειτουργικότητας και του επιπέδου συντήρησης του εξοπλισμού·
 - β) επιθεωρήσεις της θέσης υδροληψίας και των υποδομών επεξεργασίας, αποθήκευσης και διανομής νερού, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων παρακολούθησης που ορίζονται βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) και του άρθρου 10 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β).

3. Τα προγράμματα παρακολούθησης περιλαμβάνουν επίσης πρόγραμμα επιχειρησιακής παρακολούθησης, που παρέχει ταχεία πληροφόρηση σχετικά με προβλήματα στις επιδόσεις λειτουργίας και προβλήματα στην ποιότητα του νερού και επιτρέπει ταχείες εκ των προτέρων σχεδιασμένες επανορθωτικές ενέργειες. Τα επιχειρησιακά αυτά προγράμματα παρακολούθησης είναι προσαρμοσμένα στο εκάστοτε σύστημα υδροδότησης, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα του εντοπισμού πηγών κινδύνου και επικινδύνων συμβάντων και της εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, και έχουν σκοπό να επιβεβαιώσουν την αποτελεσματικότητα όλων των μέτρων ελέγχου κατά την υδροληψία, την επεξεργασία, τη διανομή και την αποθήκευση.

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα παρακολούθησης περιλαμβάνει την παρακολούθηση της παραμέτρου «θολότητα» στη μονάδα υδροδότησης ώστε να ελέγχεται τακτικά η αποτελεσματικότητα της φυσικής απομάκρυνσης σωματιδίων μέσω διεργασιών διήθησης, σύμφωνα με τις τιμές αναφοράς και τις συχνότητες που αναφέρονται στον ακόλουθο πίνακα (δεν εφαρμόζεται στα υπόγεια ύδατα όπου η θολότητα οφείλεται σε σίδηρο και μαγγάνιο):

Παράμετρος λειτουργίας	Τιμή αναφοράς
θολότητα στη μονάδα υδροδότησης	0,3 NTU σε 95 % των δειγμάτων και κανένα δεν πρέπει να υπερβαίνει τη 1 NTU
Όγκος (m ³) νερού που διανέμεται ή παράγεται ημερησίως εντός της ζώνης υδροδότησης	Ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας και ανάλυσης
≤ 1 000	Ανά εβδομάδα
> 1 000 έως ≤ 10 000	Ημερησίως
> 10 000	Με σύστημα συνεχούς καταγραφής

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα παρακολούθησης περιλαμβάνει επίσης την παρακολούθηση των εξής παραμέτρων στο ακατέργαστο νερό προς έλεγχο της αποτελεσματικότητας των διεργασιών επεξεργασίας έναντι μικροβιολογικών κινδύνων:

Παράμετρος λειτουργίας	Τιμή αναφοράς	Μονάδα	Σημειώσεις
Σωματικοί κολιφάγοι	50 (για μη επεξεργασμένο νερό)	Μονάδες σχηματισμού πλακών (PFU)/100 ml	Η παράμετρος αυτή μετράται αν αυτό επισημαίνεται στην εκτίμηση κινδύνου. Εάν αυτή βρεθεί σε ακατέργαστο νερό σε συγκεντρώσεις > 50 PFU/100 ml, θα πρέπει να εξετάζεται σε ενδιάμεσα στάδια της επεξεργασίας προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός (log) απομάκρυνσης των παθογόνων ιών από τους υφιστάμενους μηχανισμούς και να εκτιμηθεί εάν ο κίνδυνος διαφυγής παθογόνων ιών είναι επαρκώς υπό έλεγχο.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα παρακολούθησης επανεξετάζονται σε συνεχή βάση και επικαιροποιούνται ή επιβεβαιώνονται τουλάχιστον ανά εξαετία.

Μέρος Β

Παράμετροι και συχνότητες δειγματοληψίας

1. Κατάλογος παραμέτρων

Ομάδα Α

Οι ακόλουθες παράμετροι (ομάδα Α) παρακολουθούνται σύμφωνα με τις συχνότητες παρακολούθησης που ορίζονται στον πίνακα 1 του σημείου 2:

- α) *Escherichia coli* (*E. coli*), εντερόκοκκοι, κολοβακτηριοειδή, αριθμός αποικιών σε 22 °C, χρώμα, θολότητα, γεύση, οσμή, pH και αγωγιμότητα·
- β) άλλες παράμετροι που ταυτοποιούνται ως σχετικές στο πρόγραμμα παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 και, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης όπως ορίζεται στο άρθρο 9 και το μέρος Γ του παρόντος παραρτήματος.

Υπό ειδικές περιστάσεις, οι ακόλουθες παράμετροι θα πρέπει να προστεθούν στις παραμέτρους της ομάδας Α:

- α) αμμώνιο και νιτρώδη, αν χρησιμοποιείται χλωραμίνωση·
- β) αργίλιο και σίδηρος, αν χρησιμοποιούνται ως χημικές ουσίες για την επεξεργασία νερού.

Η *Escherichia coli* (*E. coli*) και οι εντερόκοκκοι θεωρούνται «βασικές παράμετροι» και η συχνότητες παρακολούθησής τους δεν υφίστανται μείωση λόγω εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης σύμφωνα με το άρθρο 9 και το μέρος Γ του παρόντος παραρτήματος. Παρακολουθούνται πάντα τουλάχιστον στις συχνότητες που καθορίζονται στον πίνακα 1 του σημείου 2.

Ομάδα Β

Προκειμένου να διαπιστωθεί η τήρηση όλων των παραμετρικών τιμών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, όλες οι άλλες παράμετροι που δεν αναλύονται στο πλαίσιο της ομάδας Α και ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, εκτός από τις παραμέτρους του παραρτήματος Ι, μέρος Δ, παρακολουθούνται τουλάχιστον με τις συχνότητες που ορίζονται στον πίνακα 1 του σημείου 2, εκτός εάν καθορίζεται διαφορετική συχνότητα δειγματοληψίας βάσει εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 9 και το μέρος Γ του παρόντος παραρτήματος.

2. Συχνότητες δειγματοληψίας

Πίνακας 1. Ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας και αναλύσεων για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης

Όγκος νερού που διανέμεται ή παράγεται ημερησίως εντός της ζώνης υδροδότησης (Βλέπε σημειώσεις 1 και 2) m ³	Παράμετροι της ομάδας Α Αριθμός δειγμάτων ανά έτος	Παράμετροι της ομάδας Β Αριθμός δειγμάτων ανά έτος
< 10	> 0 (Βλέπε σημείωση 4)	> 0 (Βλέπε σημείωση 4)
≥ 10	2	1 (Βλέπε σημείωση 5)
> 100	4	1
> 1 000	4 για τα πρώτα 1 000 m ³ /ημέρα + 3 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 1 000 m ³ /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)	1 για τα πρώτα 1 000 m ³ /ημέρα + 1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 4 500 m ³ /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)
> 10 000	3 για τα πρώτα 10 000 m ³ /ημέρα + 1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 10 000 m ³ /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)	3 για τα πρώτα 10 000 m ³ /ημέρα + 1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 10 000 m ³ /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)
> 100 000	12 για τα πρώτα 100 000 m ³ /ημέρα + 1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 25 000 m ³ /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)	12 για τα πρώτα 100 000 m ³ /ημέρα + 1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 25 000 m ³ /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)

-
- Σημείωση 1: Ως ζώνη υδροδότησης νοείται μια γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή εντός της οποίας το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εισέρχεται από μία ή περισσότερες πηγές και στην οποία η ποιότητα του νερού μπορεί να θεωρηθεί ως περίπου ομοιόμορφη.
- Σημείωση 2: Οι όγκοι υπολογίζονται ως μέσες τιμές για ένα ημερολογιακό έτος. Για τον καθορισμό της ελάχιστης συχνότητας μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο αριθμός κατοίκων μιας ζώνης υδροδότησης αντί για τον όγκο του νερού, με την παραδοχή ότι η κατά κεφαλήν κατανάλωση νερού είναι 200 l/(ημέρα*κεφαλή).
- Σημείωση 3: Η αναφερόμενη συχνότητα υπολογίζεται ως εξής: π.χ. 4 300 m³/ημέρα = 16 δείγματα για παραμέτρους της ομάδας A (τέσσερα για τα πρώτα 1 000 m³/ημέρα + 12 για επιπλέον 3 300 m³/ημέρα).
- Σημείωση 4: Για φορείς ύδρευσης, όταν δεν έχει χορηγηθεί εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 3 στοιχείο β), τα κράτη μέλη καθορίζουν την ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας για παραμέτρους των ομάδων A και B, εφόσον οι βασικές παράμετροι ελέγχονται τουλάχιστον μία φορά ανά έτος.
- Σημείωση 5: Τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν τη συχνότητα δειγματοληψίας, εφόσον όλες οι παράμετροι που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παρακολουθούνται τουλάχιστον μία φορά κάθε έξι χρόνια και παρακολουθούνται σε περιπτώσεις όπου ενσωματώνεται μια νέα πηγή υδροληψίας στο σύστημα υδροδότησης ή επέρχονται αλλαγές στο εν λόγω σύστημα, με αποτέλεσμα να αναμένεται δυνητικά δυσμενής επίπτωση στην ποιότητα του νερού.
-

Μέρος Γ

Εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης

1. Με βάση το αποτέλεσμα της εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης όπως αναφέρεται στο άρθρο 9, ο κατάλογος των παραμέτρων που λαμβάνονται υπόψη στην παρακολούθηση επεκτείνεται και οι συχνότητες δειγματοληψίας που καθορίζονται στο μέρος Β αυξάνονται, όταν ικανοποιείται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) ο κατάλογος των παραμέτρων ή των συχνοτήτων που ορίζονται στο παρόν παράρτημα δεν επαρκεί για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 1·
 - β) απαιτείται πρόσθετη παρακολούθηση για τους σκοπούς του άρθρου 13 παράγραφος 5
 - γ) είναι αναγκαίο να παρέχονται οι διαβεβαιώσεις που ορίζονται στο σημείο 1 στοιχείο α) του μέρους Α·
 - δ) η αύξηση των συχνοτήτων δειγματοληψίας είναι απαραίτητη βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α).
2. Κατόπιν εκτίμησης κινδύνου του συστήματος υδροδότησης, ο κατάλογος των παραμέτρων που λαμβάνονται υπόψη στην παρακολούθηση και οι συχνότητες δειγματοληψίας που ορίζονται στο μέρος Β μπορεί να μειωθούν, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η τοποθεσία και η συχνότητα της δειγματοληψίας καθορίζονται σε σχέση με την προέλευση της παραμέτρου καθώς και με τη διακύμανση και με τη μακροπρόθεσμη τάση της συγκέντρωσής της, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 6·
 - β) όσον αφορά τη μείωση της ελάχιστης συχνότητας δειγματοληψίας μιας παραμέτρου, τα αποτελέσματα από δείγματα που ελήφθησαν σε τακτά διαστήματα σε περίοδο τουλάχιστον τριών ετών από σημεία δειγματοληψίας αντιπροσωπευτικά ολόκληρης της ζώνης υδροδότησης νερού είναι όλα κάτω του 60 % της παραμετρικής τιμής·
 - γ) όσον αφορά την αφαίρεση μιας παραμέτρου από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, τα αποτελέσματα από δείγματα που ελήφθησαν σε τακτικά διαστήματα σε περίοδο τουλάχιστον τριών ετών από σημεία αντιπροσωπευτικά ολόκληρης της ζώνης υδροδότησης νερού είναι όλα κάτω του 30 % της παραμετρικής τιμής·
 - δ) όσον αφορά την αφαίρεση μιας παραμέτρου από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, η απόφαση βασίζεται στο αποτέλεσμα της εκτίμησης κινδύνου λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των πηγών υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που επιβεβαιώνουν ότι η ανθρώπινη υγεία προστατεύεται από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1·
 - ε) όσον αφορά τη μείωση της συχνότητας δειγματοληψίας μιας παραμέτρου ή για να αφαιρεθεί μια παράμετρος από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, η εκτίμηση κινδύνου επιβεβαιώνει ότι κανένας λογικά αναμενόμενος παράγοντας δεν μπορεί να προκαλέσει υποβάθμιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

Όποτε αποτελέσματα παρακολούθησης, τα οποία δείχνουν ότι πληρούνται οι όροι του σημείου 2 στοιχεία β) έως ε), είναι ήδη διαθέσιμα έως τις 12 Ιανουαρίου 2021, τα αποτελέσματα αυτά μπορούν, από την ημερομηνία αυτή, να χρησιμοποιηθούν για την προσαρμογή της παρακολούθησης μετά την εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης από την εν λόγω ημερομηνία.

Όταν έχουν ήδη εφαρμοστεί αναπροσαρμογές παρακολούθησης μετά την εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με το παράρτημα ΙΙ μέρος Γ της οδηγίας 98/83/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα να επιβεβαιωθεί η ισχύς τους χωρίς να απαιτείται παρακολούθηση σύμφωνα με το σημείο 2 στοιχείο β) και το σημείο 2 στοιχείο γ) για περαιτέρω περίοδο τουλάχιστον τριών ετών από σημεία αντιπροσωπευτικά της όλης ζώνης υδροδότησης.

Μέρος Δ

Μέθοδοι και σημεία δειγματοληψίας

1. Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται συμμόρφωση με το άρθρο 6 παράγραφος 1. Σε περίπτωση δικτύου διανομής, ένα κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει δείγματα εντός της ζώνης υδροδότησης ή στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας για συγκεκριμένες παραμέτρους, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι δεν θα υπάρξει δυσμενής μεταβολή της μετρούμενης τιμής της συγκεκριμένης παραμέτρου. Στο μέτρο του δυνατού, ο αριθμός των δειγμάτων κατανέμεται ομοιόμορφα στον χρόνο και τον χώρο.
 2. Η δειγματοληψία στο σημείο τήρησης πρέπει να ικανοποιεί τις παρακάτω απαιτήσεις:
 - α) τα δείγματα που λαμβάνονται προκειμένου να διαπιστωθεί η συμμόρφωση ως προς ορισμένες χημικές παραμέτρους, ειδικότερα χαλκός, μόλυβδος και νικέλιο, λαμβάνονται στη βρύση των καταναλωτών χωρίς προηγούμενη έκπλυση. Λαμβάνεται τυχαία ημερήσιο δείγμα ενός λίτρου. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν μεθόδους καθορισμένης περιόδου στασιμότητας που απεικονίζουν καλύτερα την εθνική τους κατάσταση, όπως τη μέση εβδομαδιαία λήψη από τους καταναλωτές, με την προϋπόθεση ότι, στο επίπεδο της ζώνης υδροδότησης, αυτό δεν συνεπάγεται λιγότερες περιπτώσεις μη συμμόρφωσης από τη χρήση της μεθόδου τυχαίας ημερήσιας λήψης·
 - β) τα δείγματα που λαμβάνονται προκειμένου να διαπιστωθεί η συμμόρφωση στο σημείο τήρησης ως προς τις μικροβιολογικές παραμέτρους λαμβάνονται και υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 19458, σκοπός δειγματοληψίας Β.
 3. Δείγματα για *Legionella* σε οικιακά συστήματα διανομής λαμβάνονται σε κρίσιμα σημεία για πολλαπλασιασμό της *Legionella*, σε σημεία αντιπροσωπευτικά για συστημική έκθεση σε *Legionella*, ή σε αμφότερα. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατευθυντήριες γραμμές για τις μεθόδους δειγματοληψίας για τη *Legionella*.
 4. Η δειγματοληψία εντός του δικτύου διανομής, με την εξαίρεση της δειγματοληψίας στη βρύση των καταναλωτών, θα συμμορφώνεται με το πρότυπο ISO 5667-5. Για τις μικροβιολογικές παραμέτρους, τα δείγματα εντός του δικτύου διανομής θα λαμβάνονται και θα υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 19458, σκοπός δειγματοληψίας Α.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της παρακολούθησης και της απόδειξης της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία, με εξαίρεση τη θολότητα, επικυρώνονται και τεκμηριώνονται σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC 17025 ή άλλα ισοδύναμα πρότυπα που είναι αποδεκτά σε διεθνές επίπεδο. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα εργαστήρια ή άλλοι φορείς με τους οποίους τα εργαστήρια συνάπτουν συμβάσεις εφαρμόζουν πρακτικές συστήματος διαχείρισης της ποιότητας σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC 17025 ή άλλο ισοδύναμο, διεθνώς αποδεκτό πρότυπο.

Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της ισοδυναμίας εναλλακτικών μεθόδων με τις μεθόδους που ορίζονται στο παρόν παράρτημα, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το πρότυπο EN ISO 17994, το οποίο ορίστηκε ως το πρότυπο για την ισοδυναμία μικροβιολογικών μεθόδων ή το πρότυπο EN ISO 16140 ή άλλα παρόμοια διεθνώς αποδεκτά πρωτόκολλα, για να τεκμηριώσουν την ισοδυναμία μεθόδων που βασίζονται σε αρχές διαφορετικές από την καλλιέργεια, που υπερβαίνουν το πεδίο εφαρμογής του προτύπου EN ISO 17994.

Αν δεν υπάρχει αναλυτική μέθοδος που να ικανοποιεί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που ορίζονται στο μέρος Β, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η παρακολούθηση διενεργείται με χρήση των καλύτερων δυνατών τεχνικών που δεν συνεπάγονται υπέρογκο κόστος.

Μέρος Α

Μικροβιολογικές παράμετροι για τις οποίες καθορίζονται οι μέθοδοι ανάλυσης

Οι μέθοδοι ανάλυσης για τις μικροβιολογικές παραμέτρους είναι οι εξής:

- α) *Escherichia coli* (*E. coli*) και κολοβακτηριοειδή (EN ISO 9308-1 ή EN ISO 9308-2),
- β) εντερόκοκκοι (EN ISO 7899-2),
- γ) αριθμός αποικιών ή αριθμός ετεροτροφικών πλακών στους 22 °C (EN ISO 6222),
- δ) *Clostridium perfringens* περιλαμβανομένων των σπόρων (EN ISO 14189),
- ε) *Legionella* (EN ISO 11731 για συμμόρφωση με την τιμή στο παράρτημα Ι μέρος Δ).

Για την παρακολούθηση επαλήθευσης με βάση τον κίνδυνο και για τη συμπλήρωση των μεθόδων καλλιέργειας, μπορούν να χρησιμοποιούνται και άλλες μέθοδοι προσθήκης όπως η ISO/TS 12869, μέθοδοι ταχείας καλλιέργειας, μέθοδοι μη βασισμένες σε καλλιέργεια, και μοριακές μέθοδοι, ιδίως η qPCR,

- στ) σωματικοί κολιφάγοι,

Για την επιχειρησιακή παρακολούθηση του παραρτήματος ΙΙ μέρος Α μπορεί να χρησιμοποιούνται οι EN ISO 10705-2 και EN ISO 10705-3.

Μέρος Β

Χημικές και ενδεικτικές παράμετροι για τις οποίες καθορίζονται χαρακτηριστικά επιδόσεων

1. Χημικές και ενδεικτικές παράμετροι

Για τις παραμέτρους που ορίζονται στον πίνακα 1 του παρόντος παραρτήματος, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης μπορεί να μετρήσει, κατ' ελάχιστο, συγκεντρώσεις ίσες με την παραμετρική τιμή με όριο ποσοτικού προσδιορισμού, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾, ύψους 30 % ή λιγότερο της οικείας παραμετρικής τιμής και μια αβεβαιότητα μέτρησης όπως προσδιορίζεται στον πίνακα 1 του παρόντος παραρτήματος. Το αποτέλεσμα θα εκφράζεται με χρήση τουλάχιστον τόσων σημαντικών ψηφίων όσα έχει η παραμετρική τιμή του παραρτήματος Ι μέρη Β και Γ της παρούσας οδηγίας.

Η αβεβαιότητα μέτρησης που ορίζεται στον πίνακα Ι δεν χρησιμοποιείται ως πρόσθετη ανοχή στις παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα Ι.

Πίνακας 1 Ελάχιστα χαρακτηριστικά επιδόσεων «Αβεβαιότητα μέτρησης»

Παράμετροι	Αβεβαιότητα μέτρησης (Βλέπε σημείωση 1) % της παραμετρικής τιμής (εκτός από pH)	Σημειώσεις
Αργίλιο	25	
Αμμώνιο	40	
Ακρυλαμίδιο	30	
Αντιμόνιο	40	
Αρσενικό	30	
Βενζο[α]πυρένιο	50	Βλέπε σημείωση 2
Βενζόλιο	40	
Δισφαινόλη Α	50	
Βόριο	25	
Βρωμικά άλατα	40	
Κάδμιο	25	
Χλωριούχα	15	
Χλωρικά	40	
Χλωριώδη	40	
Χρώμιο	30	
Χαλκός	25	
Κυανιούχα	30	Βλέπε σημείωση 3
1,2-Διχλωροαιθάνιο	40	
Επιχλωρυδρίνη	30	
Φθοριούχα	20	
Αλογονοοξικά οξέα (HAA)	50	
Συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου pH	0,2	Βλέπε σημείωση 4

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36).

Παράμετροι	Αβεβαιότητα μέτρησης (Βλέπε σημείωση 1) % της παραμετρικής τιμής (εκτός από pH)	Σημειώσεις
Σίδηρος	30	
Μόλυβδος	30	
Μαγγάνιο	30	
Υδράργυρος	30	
Μικροκυστίνη-LR	30	
Νικέλιο	25	
Νιτρικά	15	
Νιτρώδη	20	
Οξειδωσιμότητα	50	Βλέπε σημείωση 5
Παρασιτοκτόνα	30	Βλέπε σημείωση 6
PFAS	50	
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	40	Βλέπε σημείωση 7
Σελήνιο	40	
Νάτριο	15	
Θειικά	15	
Τετραχλωροαιθέριο	40	Βλέπε σημείωση 8
Τριχλωροαιθέριο	40	Βλέπε σημείωση 8
Τριαλογονομεθάνια - ολικά	40	Βλέπε σημείωση 7
Ολικός οργανικός άνθρακας (TOC)	30	Βλέπε σημείωση 9
Θολότητα	30	Βλέπε σημείωση 10
Ουράνιο	30	
Βινυλοχλωρίδιο	50	

2. Σημειώσεις στον πίνακα 1

- Σημείωση 1: Η αβεβαιότητα μέτρησης είναι μια παράμετρος που δεν λαμβάνει αρνητικές τιμές και χαρακτηρίζει τη διασπορά των ποσοτικών τιμών που αποδίδονται σε μετρούμενο μέγεθος, με βάση τα χρησιμοποιούμενα στοιχεία. Το κριτήριο επιδόσεων για την αβεβαιότητα μέτρησης ($k = 2$) είναι το ποσοστό της παραμετρικής τιμής που αναφέρεται στον πίνακα ή οποιαδήποτε αυστηρότερη τιμή. Η αβεβαιότητα μέτρησης εκτιμάται στο επίπεδο της παραμετρικής τιμής, εκτός αν ορίζεται αλλιώς διαφορετικά.
- Σημείωση 2: Αν η τιμή της αβεβαιότητας μέτρησης δεν μπορεί να επιτευχθεί, θα πρέπει να επιλεγεί η καλύτερη διαθέσιμη τεχνική (έως 60 %).
- Σημείωση 3: Η μέθοδος προσδιορίζει τα ολικά κυανιούχα κάθε μορφής.
- Σημείωση 4: Η τιμή για την αβεβαιότητα μέτρησης εκφράζεται σε μονάδες pH.
- Σημείωση 5: Μέθοδος αναφοράς: EN ISO 8467.
- Σημείωση 6: Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων για κάθε επιμέρους παρασιτοκτόνο δίνονται ενδεικτικά. Τιμές για την αβεβαιότητα μέτρησης μόλις 30 % μπορούν να επιτευχθούν για πολλά παρασιτοκτόνα, ενώ υψηλότερες τιμές έως και 80 % μπορεί να επιτρέπονται για έναν αριθμό παρασιτοκτόνων.
- Σημείωση 7: Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για τις επιμέρους ουσίες που ορίζονται στο 25 % της παραμετρικής τιμής του παραρτήματος Ι μέρος Β.

- Σημείωση 8: Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για τις επιμέρους ουσίες που ορίζονται στο 50 % της παραμετρικής τιμής του παραρτήματος Ι μέρος Β.
- Σημείωση 9: Η αβεβαιότητα μέτρησης θα πρέπει να εκτιμάται στο επίπεδο των 3 mg/l του ολικού οργανικού άνθρακα (TOC). Για τον καθορισμό της αβεβαιότητας της μεθόδου δοκιμής χρησιμοποιούνται οι κατευθυντήριες γραμμές του EN 1484 για τον προσδιορισμό του TOC και του διαλυμένου οργανικού άνθρακα (DOC).
- Σημείωση 10: Η αβεβαιότητα μέτρησης θα πρέπει να εκτιμάται στο επίπεδο της 1,0 NTU (νεφελομετρική μονάδα θολότητας), σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 7027 ή άλλη ισοδύναμη πρότυπη μέθοδο.

3. Άθροισμα των PFAS

Οι ακόλουθες ουσίες αναλύονται με βάση τις τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές που αναπτύσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7:

- Υπερφθοροβουτανικό οξύ (PFBA)
- Υπερφθοροπεντανικό οξύ (PFPeA)
- Υπερφθοροεξανικό οξύ (PFHxA)
- Υπερφθοροεπτανικό οξύ (PFHpA)
- Υπερφθοροοκτανικό οξύ (PFOA)
- Υπερφθοροεννεανικό οξύ (PFNA)
- Υπερφθοροδεκανικό οξύ (PFDA)
- Υπερφθοροενδεκανικό οξύ (PFUnDA)
- Υπερφθοροδωδεκανικό οξύ (PFDoDA)
- Υπερφθοροδεκατριανικό οξύ (PFTrDA)
- Υπερφθοροβουτανοσουλφονικό οξύ (PFBS)
- Υπερφθοροπεντανοσουλφονικό οξύ (PFPeS)
- Υπερφθοροεξανοσουλφονικό οξύ (PFHxS)
- Υπερφθοροεπτανοσουλφονικό οξύ (PFHpS)
- Υπερφθοροοκτανοσουλφονικό οξύ (PFOS)
- Υπερφθοροεννεανοσουλφονικό οξύ (PFNS)
- Υπερφθοροδεκανοσουλφονικό οξύ (PFDS)
- Υπερφθοροενδεκανοσουλφονικό οξύ
- Υπερφθοροδωδεκανοσουλφονικό οξύ
- Υπερφθοροδεκατριανοσουλφονικό οξύ

Οι εν λόγω ουσίες παρακολουθούνται όταν η εκτίμηση κινδύνου και η διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ουσίες είναι πιθανό να εμφανισθούν σε μία δεδομένη υδροδότηση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Οι πληροφορίες των ακόλουθων σημείων είναι προσβάσιμες στους καταναλωτές ηλεκτρονικά, με εξατομικευμένο και φιλικό προς τον χρήστη τρόπο, και οι καταναλωτές μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες με άλλα μέσα, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος.

- 1) προσδιορισμός του σχετικού φορέα ύδρευσης, της περιοχής και του αριθμού των ατόμων στους οποίους παρέχεται το νερό, και της μεθόδου παραγωγής νερού, συμπεριλαμβανομένων γενικών πληροφοριών σχετικά με τους τρόπους επεξεργασίας και απολύμανσης νερού που εφαρμόζονται· τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παρούσα απαίτηση σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/2/EK·
- 2) τα πλέον πρόσφατα αποτελέσματα παρακολούθησης για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη A, B και Γ, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας παρακολούθησης, μαζί με την παραμετρική τιμή που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5· τα αποτελέσματα παρακολούθησης δεν είναι παλαιότερα του ενός έτους, εκτός εάν η συχνότητα παρακολούθησης που ορίζεται βάσει της παρούσας οδηγίας το επιτρέπει·
- 3) πληροφορίες σχετικά με τις ακόλουθες παραμέτρους που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Γ και οι σχετικές τους τιμές:
 - α) σκληρότητα·
 - β) ανόργανα στοιχεία, ανιόντα/κατιόντα διαλυμένα σε νερό:
 - ασβέστιο Ca·
 - μαγνήσιο Mg·
 - κάλιο K·
- 4) σε περίπτωση δυνητικού κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία, όπως καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές ή άλλους σχετικούς φορείς μετά από υπέρβαση των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, πληροφορίες σχετικά με τους δυνητικούς κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και τις συναφείς συμβουλές για την υγεία και την κατανάλωση ή υπερσύνδεσμος που δίνει πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες·
- 5) πληροφορίες σχετικές με την εκτίμηση κινδύνου του συστήματος υδροδότησης·
- 6) συμβουλές προς τους καταναλωτές, μεταξύ άλλων για το πώς να μειώσουν την κατανάλωση νερού και, κατά περίπτωση, πώς να χρησιμοποιούν το νερό κατά τρόπο υπεύθυνο και σύμφωνα με τις τοπικές συνθήκες και πώς να αποφεύγουν κινδύνους για την υγεία από στάσιμο νερό·
- 7) για τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν τουλάχιστον 10 000 m³ ημερησίως ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50 000 άτομα, ετήσιες πληροφορίες σχετικά με:
 - α) τις συνολικές επιδόσεις του συστήματος ύδρευσης όσον αφορά την απόδοση, και τα ποσοστά διαρροών, μόλις αυτές οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες και το αργότερο έως την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο·
 - β) την ιδιοκτησιακή δομή του συστήματος υδροδότησης από τον φορέα ύδρευσης·
 - γ) όταν γίνεται ανάκτηση κόστους μέσω συστήματος τιμολόγησης, πληροφορίες για τη δομή του τιμολογίου ανά κυβικό μέτρο νερού, περιλαμβανομένων των πάγιων και των μεταβλητών δαπανών και των δαπανών που σχετίζονται με μέτρα για τους σκοπούς του άρθρου 16, όταν έχουν ληφθεί τέτοιου είδους μέτρα από τους φορείς ύδρευσης·
 - δ) όταν είναι διαθέσιμα, περίληψη και στατιστικά στοιχεία όσον αφορά τις καταγγελίες των καταναλωτών που έλαβαν οι φορείς ύδρευσης σχετικά με ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·
- 8) κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, οι καταναλωτές αποκτούν πρόσβαση σε ιστορικά δεδομένα για πληροφορίες υπό τα σημεία 2) και 3), σε χρονικό βάθος έως 10 ετών, αν είναι διαθέσιμα, και όχι πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2023.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 11

Ομάδες υλικών

1. Οργανικά υλικά

Τα οργανικά υλικά παράγονται μόνο από:

- α) τις αρχικές ουσίες που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο αρχικών ουσιών που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και
- β) ουσίες για τις οποίες μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η ουσία και τα προϊόντα αντίδρασή της να είναι παρόντα σε επίπεδα που υπερβαίνουν το 0,1 µg/l στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, εκτός εάν για συγκεκριμένες ουσίες, λαμβάνοντας υπόψη την τοξικότητά τους, απαιτείται μια πιο αυστηρή τιμή.

Τα οργανικά υλικά υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, με διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα αποτελέσματα των δοκιμών όσον αφορά τη μετανάστευση ουσιών θα μετατρέπονται σε εκτιμώμενα στη βρύση επίπεδα.

2. Μεταλλικά υλικά

Θα χρησιμοποιούνται μόνο μεταλλικά υλικά που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο ουσιών που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β). Θα πρέπει να τηρούνται οι περιορισμοί που προβλέπονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο όσον αφορά τη σύνθεση των εν λόγω υλικών, τη χρήση τους για ορισμένα προϊόντα και τη χρήση αυτών των προϊόντων.

Τα μεταλλικά υλικά υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, με διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές.

3. Τσιμεντοειδή υλικά

Τσιμεντοειδή υλικά παράγονται μόνο από ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

- α) οργανικά συστατικά που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο ουσιών που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
- β) οργανικά συστατικά για τα οποία μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο τα συστατικά και τα προϊόντα αντίδρασής τους να είναι παρόντα σε επίπεδα που υπερβαίνουν το 0,1 µg/l στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, ή
- γ) ανόργανα συστατικά.

Τα υλικά από τσιμέντο υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, σε διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα αποτελέσματα των δοκιμών όσον αφορά τη μετανάστευση ουσιών θα μετατρέπονται σε εκτιμώμενα στη βρύση επίπεδα.

4. Επισμαλτωμένα και κεραμικά υλικά

Επισμαλτωμένα και κεραμικά υλικά παράγονται μόνο από τις αρχικές ουσίες του ευρωπαϊκού θετικού καταλόγου συνθέσεων που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), αφότου διεξαγάγει αξιολόγηση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται στη σύνθεση των εν λόγω υλικών.

Τα επισμαλτωμένα και τα κεραμικά υλικά υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, σε διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα αποτελέσματα των δοκιμών όσον αφορά τη μετανάστευση ουσιών μετατρέπονται σε εκτιμώμενα στη βρύση επίπεδα.

5. Εξαιρέσεις για αξιολόγηση υλικών που χρησιμοποιούνται σε ήσσονος σημασίας και συναρμολογημένα εξαρτήματα

Για τα συναρμολογημένα προϊόντα: ήσσονος σημασίας εξαρτήματα, μέρη και υλικά περιγράφονται λεπτομερώς και οι δοκιμές μειώνονται αναλόγως. Για τον σκοπό αυτό, ο όρος «ήσσονος σημασίας» αναφέρεται στο επίπεδο επιρροής στην ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που δεν απαιτεί πλήρη δοκιμή.

Πίνακας 1 Δοκιμές που αφορούν τύπους υλικών

Κριτήρια	Οργανικά (βλέπε σημείωση 1)	Μεταλλικά (βλέπε σημείωση 2)	Τσιμεντοειδή	Σμάλτα και κεραμικά υλικά
Ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι				
Ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος αρχικών ουσιών για οργανικά υλικά	X	M.A.	X	M.A.
Ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος αποδεκτών μεταλλικών συνθέσεων	M.A.	X	M.A.	M.A.
Ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος συστατικών για τα τσιμεντοειδή υλικά	M.A.	M.A.	X	M.A.
Ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος συνθέσεων για τα επισμαλτωμένα και τα κεραμικά υλικά	M.A.	M.A.	M.A.	X
Οργανοληπτικές δοκιμές				
Οσμή και γεύση	X	M.A.	X	M.A.
Χρώμα και θολότητα	X	M.A.	X	M.A.
Γενικές υγειονομικές αξιολογήσεις				
Έκπλυση ολικού οργανικού άνθρακα	X	M.A.	X	M.A.
Υπολείμματα επιφανείας (μέταλλα)	M.A.	X	M.A.	M.A.
Δοκιμές μετανάστευσης				
Παράμετροι σχετικοί με την παρούσα οδηγία	X	X	X	X
MTC _{tap} ουσιών θετικού καταλόγου	X	M.A.	X (βλέπε σημείωση 3)	M.A.
Μη αναμενόμενες ουσίες (GCMS)	X	M.A.	X (βλέπε σημείωση 3)	M.A.
Συμμόρφωση με καταλόγους συνθέσεων	M.A.	X	M.A.	X
Ενίσχυση της ανάπτυξης μικροβίων	X	M.A.	X (βλέπε σημείωση 3)	M.A.

M.A.	Μη αναγκαίο
MTStar:	Μέγιστη ανεκτή συγκέντρωση στη βρύση (που προκύπτει είτε βάσει γνωμοδότησης του ECHA για τους σκοπούς της συμπερίληψης της ουσίας στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο ή βάσει ορίου ειδικής μετανάστευσης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 10/2011 της Επιτροπής ⁽¹⁾ και για συντελεστή κατανόμης 10 % και κατανάλωση νερού 2 λίτρα ημερησίως
GCMS:	Αέρια χρωματογραφία — Φασματομετρία Μάζας (μέθοδος σάρωσης)
Σημείωση 1:	Ειδικές εξαιρέσεις που θα καθοριστούν σύμφωνα με το σημείο 5 του παρόντος παραρτήματος.
Σημείωση 2:	Τα μέταλλα δεν θα υποβάλλονται σε οργανοληπτική δοκιμή, διότι είναι γενικά αποδεκτό ότι, αν τηρούνται οι παραμετρικές τιμές του παραρτήματος I, δεν είναι πιθανό να προκύψουν οργανοληπτικά προβλήματα.
Σημείωση 3:	Ανάλογα με την ύπαρξη οργανικών ουσιών στη σύνθεση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 10/2011 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για τα πλαστικά υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα (ΕΕ L 12 της 15.1.2011, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Μέρος Α

**Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών της τροποποιήσεων
(όπως αναφέρεται στο άρθρο 26)**

Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).	Μόνο το παράρτημα II σημείο 29
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 188 της 18.7.2009, σ. 14).	Μόνο το παράρτημα σημείο 2.2
Οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής (ΕΕ L 260 της 7.10.2015, σ. 6).	

Μέρος Β

Προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο**(όπως αναφέρεται στο άρθρο 26)**

Οδηγία	Προθεσμία μεταφοράς
98/83/ΕΚ	25 Δεκεμβρίου 2000
(ΕΕ) 2015/1787	27 Οκτωβρίου 2017

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 98/83/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 σημείο 1)	Άρθρο 2 σημείο 1)
Άρθρο 2 σημείο 2)	Άρθρο 2 σημείο 2)
–	Άρθρο 2 σημεία 3) έως 11)
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
–	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 4
–	Άρθρο 3 παράγραφοι 5 και 6
Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2
–	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
–	Άρθρο 7
–	Άρθρο 8
–	Άρθρο 9
–	Άρθρο 10
–	Άρθρο 11
–	Άρθρο 12
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 13 παράγραφος 2 εισαγωγική πρόταση
–	Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ε)
Άρθρο 7 παράγραφος 3	Άρθρο 13 παράγραφος 3
Άρθρο 7 παράγραφος 4	–
Άρθρο 7 παράγραφοι 5 και 6	Άρθρο 13 παράγραφοι 4 και 5
–	Άρθρο 13 παράγραφοι 6 έως 8
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 14 παράγραφος 1
Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 14 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
–	Άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 8 παράγραφος 3	Άρθρο 14 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
–	Άρθρο 14 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 8 παράγραφος 4	Άρθρο 14 παράγραφος 5
Άρθρο 8 παράγραφος 5	–
Άρθρο 8 παράγραφος 6	Άρθρο 14 παράγραφος 6
Άρθρο 8 παράγραφος 7	Άρθρο 14 παράγραφος 4 εισαγωγική πρόταση στοιχείο

Οδηγία 98/83/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
–	Άρθρο 14 παράγραφος 4 στοιχεία β) και γ)
Άρθρο 9 παράγραφος 1 πρώτη περίοδος	Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο εισαγωγική πρόταση
–	Άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 9 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος	Άρθρο 15 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 1 τρίτη περίοδος	Άρθρο 15 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 2	–
Άρθρο 9 παράγραφοι 3 έως 6	Άρθρο 15 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 9 παράγραφος 7	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο ε)
Άρθρο 9 παράγραφος 8	Άρθρο 15 παράγραφος 6
–	Άρθρο 16
Άρθρο 10	–
Άρθρο 11	Άρθρο 20
Άρθρο 12	Άρθρο 22
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 1
–	Άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 13 παράγραφοι 2 έως 6	–
–	Άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ)
–	Άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
–	Άρθρο 18 παράγραφοι 2 έως 5
–	Άρθρο 19
–	Άρθρο 21
–	Άρθρο 23
–	Άρθρο 25
Άρθρο 14	–
Άρθρο 15	–
Άρθρο 16	Άρθρο 26
Άρθρο 17	Άρθρο 24
Άρθρο 18	Άρθρο 27
Άρθρο 19	Άρθρο 28
Παράρτημα Ι μέρος Α	Παράρτημα Ι μέρος Α
Παράρτημα Ι μέρος Β	Παράρτημα Ι μέρος Β
Παράρτημα Ι μέρος Γ	Παράρτημα Ι μέρος Γ
–	Παράρτημα Ι μέρος Δ
Παράρτημα ΙΙ μέρος Α σημεία 1 και 2	Παράρτημα ΙΙ μέρος Α σημεία 1 και 2
Παράρτημα ΙΙ μέρος Α σημείο 3	–
–	Παράρτημα ΙΙ μέρος Α σημείο 3

Οδηγία 98/83/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Παράρτημα II μέρος Α σημείο 4	Παράρτημα II μέρος Α σημείο 4
Παράρτημα II μέρος Β σημείο 1	–
Παράρτημα II μέρος Β σημείο 2	Παράρτημα II μέρος Β σημείο 1
Παράρτημα II μέρος Β σημείο 3	Παράρτημα II μέρος Β σημείο 2
Παράρτημα II μέρος Γ	Παράρτημα II μέρος Γ
Παράρτημα II μέρος Δ σημεία 1 και 2	Παράρτημα II μέρος Δ σημεία 1 και 2
–	Παράρτημα II μέρος Δ σημείο 3
Παράρτημα II μέρος Δ σημείο 3	Παράρτημα II μέρος Δ σημείο 4
Παράρτημα III πρώτο εδάφιο	Παράρτημα III πρώτο εδάφιο
–	Παράρτημα III δεύτερο εδάφιο
Παράρτημα III δεύτερο εδάφιο	Παράρτημα III τρίτο εδάφιο
Παράρτημα III μέρος Α πρώτο και δεύτερο εδάφιο	–
Παράρτημα III μέρος Α τρίτο εδάφιο στοιχεία α) έως στ)	Παράρτημα III μέρος Α
Παράρτημα III μέρος Β σημείο 1 πρώτο εδάφιο	Παράρτημα III μέρος Β σημείο 1 πρώτο εδάφιο
Παράρτημα III μέρος Β σημείο 1 δεύτερο εδάφιο	–
Παράρτημα III μέρος Β σημείο 1 τρίτο εδάφιο και πίνακας 1	Παράρτημα III μέρος Β σημείο 1 δεύτερο εδάφιο και πίνακας 1
Παράρτημα III μέρος Β σημείο 1 πίνακας 2	–
Παράρτημα III μέρος Β σημείο 2	Παράρτημα III μέρος Β σημείο 2
–	Παράρτημα III μέρος Β σημείο 3
Παράρτημα IV	–
Παράρτημα V	Παράρτημα VII
–	Παράρτημα IV
–	Παράρτημα V
–	Παράρτημα VI